

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT

av den 16 december 2014

om avslutande av ett antisubventionsförfarande beträffande import av polyesterstapelfibrer med
ursprung i Folkrepubliken Kina, Indien och Vietnam

(2014/918/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 597/2009 av den 11 juni 2009 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 14.2, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 INLEDANDE

- (1) Den 19 december 2013 inledde Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) en antisubventionsundersökning beträffande import till unionen av polyesterstapelfibrer med ursprung i Folkrepubliken Kina, Indien och Vietnam (nedan kallade *de berörda länderna*) på grundval av artikel 10 i förordning (EG) nr 597/2009 (nedan kallad *grundförordningen*). Kommissionen offentliggjorde ett tillkännagivande om inledande i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾ (nedan kallat *tillkännagivandet om inledande*).
- (2) Undersökningen inleddes av kommissionen efter ett klagomål som lämnades in den 4 november 2013 av European Man-made Fibres Association (CIRFS) (nedan kallad *klaganden*), som företrädde sju tillverkare. Klaganden svarar för mer än 70 % av unionens sammanlagda tillverkning av polyesterstapelfibrer. Klagomålet innehöll *prima facie*-bevisning på subventionering och på väsentlig skada som orsakats av denna, vilket var tillräckligt för att motivera en undersökning.
- (3) Innan förfarandet inleddes underrättade kommissionen, i enlighet med artikel 10.7 i grundförordningen, Folkrepubliken Kinas myndigheter, Indiens myndigheter och Vietnams myndigheter om att den hade mottagit ett vederbörligen underbyggt klagomål i vilket det påstods att subventionerad import av polyesterstapelfibrer med ursprung i deras länder vållade unionsindustrin väsentlig skada. Myndigheterna bjöds in till enskilda samråd för att klargöra den situation som togs upp i klagomålet och finna en gemensam lösning.

Folkrepubliken Kina (Kina)

- (4) Kinas myndigheter accepterade inte inbjudan till samråd och hävdade att det förelåg ett missförstånd beträffande datumet för klagomålet. Kinas myndigheter lämnade dock in synpunkter beträffande påståendena i klagomålet om systemens brist på utjämningsbarhet.

Indien

- (5) Indiens myndigheter accepterade inbjudan till samråd och samrådet ägde rum. Vid samrådet kunde ingen ömsesidigt tillfredsställande lösning nås. Synpunkterna från Indiens myndigheter beträffande de system som tas upp i klagomålet noterades dock.

Vietnam

- (6) Vietnams myndigheter accepterade inbjudan till samråd och samrådet ägde rum. Vid samrådet kunde ingen ömsesidigt tillfredsställande lösning nås. Synpunkterna från Vietnams myndigheter beträffande de system som tas upp i klagomålet noterades dock.

⁽¹⁾ EUT L 188, 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ Tillkännagivande om inledande av en antisubventionsundersökning beträffande import av polyesterstapelfibrer med ursprung i Folkrepubliken Kina, Indien och Vietnam (EUT C 372, 19.12.2013, s. 31).

1.2 BERÖRDA PARTER

- (7) I tillkännagivandet om inledande uppmanades berörda parter att kontakta kommissionen för att delta i undersökningen. Dessutom informerade kommissionen särskilt klaganden, andra kända unionstillverkare, kända exporterande tillverkare och myndigheterna i Kina, Indien och Vietnam, kända importörer, leverantörer och användare, handlare samt intresseorganisationer om inledandet av undersökningen och bjöd in dem att delta.
- (8) Berörda parter hade möjlighet att lämna synpunkter på inledandet av undersökningen och att begära att få bli hörda av kommissionen och/eller förhørsombudet för handelsförfaranden.

a) Stickprovsförfarande

- (9) Eftersom antalet exporterande tillverkare, unionstillverkare och icke-närstående importörer föreföll vara stort, ombads alla kända exporterande tillverkare och icke-närstående importörer att ge sig till känna för kommissionen och att lämna de grundläggande uppgifter som anges i tillkännagivandet om inledande om sin verksamhet under perioden 1 oktober 2012–30 september 2013 med avseende på polyesterstapelfibrer. Dessa uppgifter begärdes enligt artikel 27 i grundförordningen för att kommissionen skulle kunna besluta huruvida ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval. Samråd ägde också rum med Kinas, Indiens och Vietnams myndigheter.

Stickprovsförfarande avseende unionstillverkare

- (10) I tillkännagivandet om inledande uppgav kommissionen att den gjort ett preliminärt urval av unionstillverkare. Kommissionen gjorde urvalet till stickprovet utifrån försäljnings- och produktionsvolymen för polyesterstapelfibrer under undersökningsperioden och med hänsyn till den geografiska spridningen. Detta stickprovsförfarande omfattade fyra unionstillverkare. Unionstillverkarna i stickprovet stod för 54 % av den totala tillverkningen av polyesterstapelfibrer i unionen.
- (11) Kommissionen uppmanade berörda parter att lämna synpunkter på det preliminära urvalet. Inga synpunkter inkom. Urvalet är representativt för unionsindustrin.

Stickprovsförfarande avseende importörer

- (12) För att avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval bad kommissionen icke-närstående importörer att lämna de upplysningar som angavs i tillkännagivandet om inledande.
- (13) Åtta icke-närstående importörer lämnade den begärda informationen och gick med på att ingå i stickprovet. I enlighet med artikel 27.1 i grundförordningen gjorde kommissionen först ett urval av tre icke-närstående importörer på grundval av den största importvolymen till unionen. I enlighet med artikel 27.2 i grundförordningen genomfördes samråd med alla kända importörer som berördes avseende stickprovsurvalet.
- (14) En av importörerna i stickprovet drog sig ur och informerade kommissionen om att den inte skulle lämna in ett besvarat frågeformulär. Följaktligen frångick kommissionen stickprovsförfarandet med anledning av det begränsade antalet återstående (icke utvalda) importörer, som alla ombads att lämna in ett besvarat frågeformulär. Två företag som både importerar och använder den berörda produkten uppgav att de inte ville samarbeta i egenskap av importörer utan som användare. Fyra besvarade frågeformulär togs emot från de återstående fem icke-närstående importörerna.

Stickprovsförfarande avseende exporterande tillverkare i Kina

- (15) För att avgöra om ett urval var nödvändigt och i så fall göra ett stickprov bad kommissionen alla kända exporterande tillverkare i Kina att lämna de upplysningar som angavs i tillkännagivandet om inledande. Dessutom bad kommissionen Kinas beskickning i EU att identifiera och/eller kontakta andra eventuella exporterande tillverkare som kunde vara intresserade av att delta i undersökningen.
- (16) Till en början lämnade 23 exporterande tillverkare/grupper exporterande tillverkare in de begärda uppgifterna och gick med på att ingå i stickprovet. På grundval av de uppgifter som erhöles från de exporterande tillverkarna/grupperna exporterande tillverkare och i enlighet med artikel 27 i grundförordningen föreslog kommissionen till en början ett urval av de fem samarbetande exporterande tillverkarna/grupperna exporterande tillverkare med den största exportvolymen till unionen under undersökningsperioden. Ytterligare två kinesiska exporterande tillverkare/grupper exporterande tillverkare lämnade in de begärda uppgifterna i ett senare skede. Storleken på dessa två kinesiska exporterande tillverkare/grupper exporterande tillverkare var dock inte sådan att den hade ändrat urvalet om de hade lämnat in de begärda uppgifterna inom tidsfristen.

- (17) Två kinesiska exporterande tillverkare/grupper exporterande tillverkare begärde att urvalet skulle göras på grundval av det råmaterial som används för tillverkningen av polyesterstapelfibrer. Således hävdade de att ett lika stort antal tillverkare av polyesterstapelfibrer som använder renad tereftalsyra/monoetylenglykol (nedan kallat PTA/MEG) som antalet tillverkare av polyesterstapelfibrer som använder PET-flingor skulle väljas ut till urvalet. Vidare menade de att tillverkningsprocesserna var olika beroende på vilket råmaterial som används och att tillverkare som använder olika typer av råmaterial inte konkurrerar på samma marknad. Det har också framhållits att tillverkare av polyesterstapelfibrer som inte använder PTA/MEG som råmaterial inte skulle dra nytta av tillhandahållandet av PTA/MEG mot för låg ersättning enligt beskrivningen i klagomålet.
- (18) Kommissionen gjorde urvalet på grundval av den största exportvolymen till unionen under undersökningsperioden i enlighet med artikel 27.1 i grundförordningen. Urvalet tog även hänsyn till att vissa av systemen kanske inte användes av alla exporterande tillverkare i Kina. Det noterades att urvalet innehöll företag som använde båda tillverkningsprocesserna.
- (19) Att enbart grunda urvalet på typen av tillverkningsprocess skulle riskera att påverka undersökningens resultat, genom antagandet att utjämningsbara subventioner endast skulle hittas för tillverkare av polyesterstapelfibrer som använder PTA/MEG som råmaterial, och inte för tillverkare av polyesterstapelfibrer som använder PET-flingor som råmaterial. Dessutom ansågs det att ett sådant urvalskriterium skulle vara godtyckligt eftersom ett efterföljande urval med samma antal företag inte skulle vara representativt beträffande exportvolym till unionen i enlighet med artikel 27.1 i grundförordningen, och begäran avsågs därmed.
- (20) En av de kinesiska exporterande tillverkarna/grupperna exporterande tillverkare begärde att urvalet skulle grundas på exportvärde snarare än exportvolym och bad om att få ingå i stickprovet. Att göra ett urval med grund i exportvärde skulle inte ge representativa och objektiva resultat, eftersom priserna kan vara snedvridna p.g.a. subventionering. Kommissionen hade valt ut de fem största exporterande tillverkarna/grupperna exporterande tillverkare avseende volym, som representerade 53 % av den sammanlagda exportvolymen till unionen, bland de samarbetsvilliga kinesiska exportörerna. Detta anses vara den största representativa exportvolym som rimligen kan undersökas inom den tid som står till förfogande i enlighet med artikel 27.1 i grundförordningen. Begäran avvisades därför.
- (21) Samma part hävdade att dess råmaterial helt och hållet utgjordes av återvunnet textilavfall och att den inte drog fördel av några subventioner som kan förknippas med användningen av PTA/MEG. Parten begärde att någon subventionsmarginal inte skulle tillskrivas den som beräknades utifrån uppgifter från företag som använde PTA/MEG som råmaterial. Som förklaras i skäl 18 tar urvalet hänsyn till att vissa av systemen kanske inte används av alla exporterande tillverkare i Kina. Denna begäran avsågs därför.
- (22) Enligt beskrivningen i skäl 16 bekräftades följaktligen ett preliminärt urval av fem exporterande tillverkare som det slutliga urvalet.
- (23) Efter meddelandet av uppgifter ifrågasatte klaganden den stickprovsmetod som kommissionen använt sig av. Den tvivlade på att de 23 samarbetande kinesiska exporterande tillverkare/grupperna exporterande tillverkare som nämns i skäl 16 var representativa när det gäller den totala mängd polyesterstapelfibrer som exporteras från Kina till unionen. Dessutom ansåg den att ett urval på fem företag inte var tillräckligt med tanke på de 150 tillverkare av polyesterstapelfibrer som uppgavs vara verksamma i Kina. Dessutom hävdade klaganden att man vid stickprovsförandet inte har tagit hänsyn till de kinesiska tillverkarnas geografiska spridning och andelen kinesiska tillverkare som använder de olika tillverkningsprocesser som berörs. Slutligen framhöll klaganden att kommissionen inte har offentliggjort den faktiska volym polyesterstapelfibrer som tillverkas av de kinesiska företag som ingår i urvalet och huruvida volymen är representativ med avseende på den totala volym polyesterstapelfibrer som tillverkas i Kina.
- (24) De 23 samarbetande exporterande tillverkarna/grupperna exporterande tillverkare i Kina stod för 83 % av den totala kinesiska importvolymen, och samarbetsviljan ansågs därför vara hög. Enligt skäl 16 gjorde kommissionen ett urval på fem exporterande tillverkare/grupper exporterande tillverkare som deltog i undersökningen med den största exportvolymen till unionen under undersökningsperioden i enlighet med artikel 27 i grundförordningen. På denna grundval ansågs urvalet vara representativt. De utvalda företagen uppmanades att fylla i hela frågeformuläret. I vilket fall som helst kan endast exporterande tillverkare som vill delta i undersökningen ingå i urvalet eftersom kommissionen strävar efter att dra slutsatser på grundval av den information som samlats in från de samarbetande exporterande tillverkarna via deras svar på frågeformuläret, som kontrolleras på plats.

- (25) Klaganden underbyggde inte sin invändning gällande urvalet av exporterande tillverkare med hänsyn till deras geografiska spridning i Kina. Klaganden förklarade bl.a. inte varför ett urval baserat på kriteriet om geografisk spridning skulle ha varit i linje med artikel 27 i grundförordningen, som tar upp möjligheten att göra ett urval på grundval av den största exportvolymen.
- (26) När det gäller invändningen om att urvalet inte beaktade den andel kinesiska tillverkare som använder de olika tillverkningsprocesser som berörs, framhålls det att i enlighet med skäl 18 inkluderade urvalet företag som använde sig av båda tillverkningsprocesserna. Dessutom använder de största kinesiska exportörerna sig av PTA/MEG för att tillverka polyesterstapelfibrer för unionsmarknaden.
- (27) Även om klaganden hänvisar till tillverkning snarare än export till unionen påpekas att kommissionen inte behöver lämna uppgifter om den volym polyesterstapelfibrer som tillverkas av de kinesiska exporterande tillverkare/grupperna exporterande tillverkare som ingår i urvalet, eftersom syftet med förfarandet är att bedöma subventioneringen med avseende på den volym polyesterstapelfibrer som tillverkas i Kina och exporteras till unionen.
- (28) Därför avvisades alla invändningar från klaganden med avseende på stickprovsmetoden.

Stickprovsförfarande avseende exporterande tillverkare i Indien

- (29) För att avgöra om ett stickprov är nödvändigt och i så fall göra ett urval bad kommissionen alla kända exporterande tillverkare i Indien att lämna de upplysningar som angavs i tillkännagivandet om inledande. Dessutom bad kommissionen Indiens beskickning i EU att identifiera och/eller kontakta andra eventuella exporterande tillverkare som kunde vara intresserade av att delta i undersökningen.
- (30) Åtta exporterande tillverkare i Indien lämnade den begärda informationen och gick med på att ingå i stickprovet. I enlighet med artikel 27.1 i grundförordningen gjorde kommissionen ett urval av fyra företag på grundval av den största representativa exportvolym till EU som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande. I enlighet med artikel 27.2 i grundförordningen skedde ett samråd om urvalet med alla kända exporterande och berörda tillverkare och myndigheterna i Indien. Inga synpunkter lämnades.
- (31) Efter meddelandet av uppgifter hänvisade klaganden till de 17 tillverkarna av polyesterstapelfibrer i Indien och ifrågasatte huruvida ett urval på fyra exporterande tillverkare var tillräckligt. Kommissionen bekräftar att urvalet på fyra indiska exporterande tillverkare är att anse som representativt, eftersom de stod för omkring 90 % av den totala indiska exporten till unionen under undersökningsperioden.

Stickprovsförfarande avseende exporterande tillverkare i Vietnam

- (32) Kommissionen bad alla kända exporterande tillverkare i Vietnam att lämna de upplysningar som specificerades i tillkännagivandet om inledande. Dessutom bad kommissionen Vietnams beskickning i EU att identifiera och/eller kontakta andra eventuella exporterande tillverkare som kunde vara intresserade av att delta i undersökningen.
- (33) Fem exporterande tillverkare i Vietnam lämnade de begärda uppgifterna och gick med på att ingå i stickprovet, men ett av dessa företag hade ingen exportförsäljning till EU under undersökningsperioden. Följaktligen valde kommissionen att inte undersöka detta företag. Med beaktande av det låga antalet återstående exporterande tillverkare beslutade kommissionen att ett stickprov inte krävdes.
- (34) Efter meddelandet av uppgifter påpekade klaganden att för Vietnam togs svar på frågeformulären emot från tre av de fyra exporterande tillverkarna och att kommissionen borde ha försökt uppnå samma täckning även för den kinesiska och den indiska exporten. Kommissionen understryker att situationen i fråga om Vietnams industri var ganska annorlunda med tanke på det mycket begränsade antalet samarbetsvilliga exporterande tillverkare (dvs. tre stycken) jämfört med det stora antalet exporterande tillverkare i Kina och i Indien. Ett stickprovsförfarande krävdes alltså bara för de två sistnämnda länderna. Kommissionen klargör också att de tre samarbetsvilliga och undersökta exporterande tillverkarna i Vietnam står för mer än 99 % av den totala importvolymen för den berörda produkten från Vietnam till unionen.

b) Enskild undersökning

- (35) Tre exporterande tillverkare/grupper exporterande tillverkare i Kina begärde enskild undersökning enligt artikel 27.3 i grundförordningen. Med tanke på det antal som begärde enskild undersökning och storleken på stickprovet av exporterande tillverkare från Kina skulle dessa enskilda undersökningar ha varit orimligt betungande. Exportörernas begäran avslogs därför.

- (36) En exporterande tillverkare i Indien begärde enskild undersökning enligt artikel 27.3 i grundförordningen. Denna begäran om undersökning accepterades. En enskild undersökning i just detta fall ansågs inte orimligt betungande och skulle inte ha förhindrat att undersökningen avslutades i tid.

c) Svar på frågeformuläret

- (37) Kommissionen skickade frågeformulär till företrädare för Kina (inbegripet specifika frågeformulär till banker och tillverkare av PTA och MEG), företrädare för Indien (inbegripet specifika frågeformulär till banker) och företrädare för Vietnam (inbegripet specifika frågeformulär till banker och tillverkare av PTA och MEG). Kommissionen skickade dessutom frågeformulär till fem exporterande tillverkare i Kina som ingick i stickprovet, fem exporterande tillverkare (fyra som ingick i stickprovet och en som inte gjorde det) i Indien, fyra exporterande tillverkare i Vietnam, fyra unionstillverkare, fem icke-närstående importörer och 105 användare.
- (38) När det gäller Kina togs svar på frågeformulären emot från myndigheterna i Kina (handelsministeriet) och de fem exporterande tillverkare/grupper exporterande tillverkare i Kina som ingick i stickprovet. Med avseende på Indien togs svar på frågeformulären emot från myndigheterna i Indien (handels- och industriministeriet), de fyra exporterande tillverkare i Indien som ingick i stickprovet och den exporterande tillverkaren i Indien som begärde enskild undersökning. Vad gäller Vietnam togs svar emot från myndigheterna i Vietnam (Vietnams konkurrensmyndighet, industri- och handelsministeriet och flera banker). En exporterande tillverkare, som stod för en mycket låg exportvolym till EU, drog sig ur samarbetet och svarade inte på frågeformuläret. Svar på frågeformulär togs emot från de återstående tre exporterande tillverkarna (två av dem tillhörde samma grupp) i Vietnam. Dessutom lämnade fyra unionstillverkare, fyra icke-närstående importörer och tolv användare in svar på frågeformulär.
- (39) Efter meddelandet av uppgifter anmärkte klaganden att det tycktes råda brist på proportionalitet i fråga om antalet frågeformulär som skickats till de unionstillverkare som ingick i urvalet och till importörerna och användarna. För det första visar antalet frågeformulär som skickats till en grupp av ekonomiska aktörer (unionstillverkare, exporterande tillverkare, importörer eller användare) inte på den vikt som kommissionen tillskriver deras respektive situation. Målet är bara att uppnå rätt nivå och erhålla rätt mängd uppgifter för att kunna göra en så bra analys som möjligt av subventionen, skadan och unionens intresse.
- (40) I det här fallet skickades frågeformulär till de fyra unionstillverkare som ingick i urvalet, de fem kinesiska exporterande tillverkare som ingick i urvalet, fem indiska exporterande tillverkare, fyra vietnamesiska exporterande tillverkare, fem importörer och alla kända användare och de användare som hade gett sig till känna. Artikel 27 i grundförordningen kräver inte att användare ska ingå i stickprovet. Dessutom har erfarenhet från undersökningar av handelspolitiska skyddsåtgärder hittills visat att trots att ett stort antal användare, baserat på den tillgängliga informationen, i vissa fall kan kontaktas, är normalt sett bara ett fåtal villiga att besvara frågeformuläret. Därför arbetade kommissionen även i detta fall aktivt för att samarbeta med ett så stort antal användare som möjligt.

d) Kontrollbesök

- (41) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som ansågs nödvändiga för fastställandet av huruvida subventionering förelåg, därav vållad skada och unionens intresse. Kontrollbesök i enlighet med artikel 26 i grundförordningen genomfördes hos följande statliga myndigheter, finansinstitut och företag:

Kinas myndigheter

— Kinas handelsministerium, Beijing, Kina

Indiens myndigheter

— Handels- och industriministeriet, New Delhi

Vietnams myndigheter

— Vietnams konkurrensmyndighet, industri- och handelsministeriet, Hanoi

— Finansministeriet, Hanoi (inbegripet kontrollbesök hos flera banker)

— Thai Binh's tullmyndighet, Thai Binh, Thai Binh-provinsen

Unionstillverkare

- Trevira GmbH, Bobingen, Tyskland
- Wellman International Ltd, Kells, Irland
- Greenfiber International SA, Buzău, Rumänien
- Silon s.r.o., Sezimovo Ústí, Republiken Tjeckien

Importörer

- Elias Enterprises Limited, Altrincham, Förenade kungariket

Användare

- Sandler AG, Schwarzenbach/Saale, Tyskland

Exporterande tillverkare i Kina

- Far Eastern Industries (Shanghai) Ltd, Shanghai
- Jiangsu Huaxicun Co, Huaxi Village, Jiangyin
- Jiangsu Xinsu Chemical Fibre Co, Suzhou
- Xiamen Xianglu Chemical Fibre Co, Xiamen
- Zhejiang Anshun Pettechs Fibre Co, Fuyang

Exporterande tillverkare i Indien

- Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd, Mumbai
- Ganesha Ecosphere Limited, Kanpur
- Indo Rama Synthetics Ltd, Nagpur
- Reliance Industries Limited, Mumbai
- Polyfibre Industries Pvt. Ltd, Mumbai

Exporterande tillverkare i Vietnam

- Vietnam New Century Polyester Fibre Co Ltd, Ha Long
- Thai Binh Polyester Staple Fibre Joint Stock Company, Thai Thuy, Thai Binh-provinsen och Hop Than Co. Ltd, Thai Binh, Thai Binh-provinsen (nedan kallade *Thai Binh-gruppen*).

- (42) Efter meddelandet av uppgifter menade klaganden att de flesta kinesiska tillverkare är koncentrerade till de sydöstra kustprovinserna Jiangsu och Zhejiang och att inget av de fem kontrollbesöken ägde rum i någondera av dessa två provinser. I detta sammanhang påpekas det att Jiangsu Xinsu Chemical Fibre Co och Jiangsu Huaxicun Co ligger i Jiangsu-provinsen, medan Zhejiang Anshun Pettechs Fibre ligger i Zhejiang-provinsen. Därför avvisades detta påstående.
- (43) Klaganden påstod också att två stora kinesiska tillverkare, i fråga om produktionskapacitet, inte ingick i urvalet. I detta avseende erinras det om (se skälen 16 och 18) att kommissionen gjorde urvalet utifrån exportvolymen till unionen och valde de fem största exporterande tillverkarna/grupperna exporterande tillverkare till unionen i enlighet med artikel 27 i grundförordningen. Det faktum att det finns andra stora tillverkare av polyesterstapelfibrer i Kina ifrågasätter inte i sig urvalets representativitet.
- (44) Klaganden gjorde en liknande invändning för Vietnam och påpekade att två större vietnamesiska tillverkare av polyesterstapelfibrer inte omfattades av undersökningen. Som kommissionen förklarar i skälen 32–34 inkluderade undersökningen alla vietnamesiska tillverkare som exporterar polyesterstapelfibrer till unionen, och svar togs emot från tre exporterande tillverkare som står för nästan all export av polyesterstapelfibrer till unionen. Att det kan finnas andra större tillverkare av polyesterstapelfibrer i Vietnam som inte exporterar den berörda produkten till unionen är inte relevant för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas representativitet.

1.3 UNDERSÖKNINGSPERIOD OCH SKADEUNDERSÖKNINGSPERIOD

- (45) Undersökningen av subventionering och skada omfattade perioden 1 oktober 2012–30 september 2013 (nedan kallad *undersökningsperioden*). Undersökningen av utvecklingstendenser som är av betydelse för bedömningen av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2010 till och med slutet av undersökningsperioden (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).
- (46) Efter meddelandet av uppgifter anmärkte klaganden på undersökningsperiodens varaktighet, som ansågs vara för kort och därför ha "haft en negativ inverkan" på kommissionens slutsatser. Klaganden uppgav att varaktigheten på tolv månader inte tog hänsyn till att den skada som unionsindustrin lidit skulle ha pågått under flera år. Klaganden ansåg också att de subventioner som tas upp i klagomålet inte kunde ha analyserats på ett tillfredsställande sätt under en undersökningsperiod på tolv månader.
- (47) Vad gäller skadeanalysen måste det framhållas att kommissionen bedömde åren 2010, 2011, 2012 och undersökningsperioden, och inte, som uppges i klagomålet, endast de tolv månader som undersökningsperioden omfattar. Vad gäller fastställandet av huruvida subventionering förelåg valde kommissionen, enligt sitt utrymme för skönsmässig bedömning och i linje med artiklarna 5 och 11 i grundförordningen, en undersökningsperiod på tolv månader. Fram till meddelandet av uppgifter hade vare sig klaganden eller någon annan berörd part några synpunkter på undersökningsperiodens längd, vilken uppgavs i tillkännagivandet om inledande och i frågeformulären. Kommissionen anser att en undersökningsperiod på tolv månader är tillräcklig för att säkerställa att resultaten är representativa med avseende på undersökningen. Därför avvisas detta påstående.

1.4 MEDDELANDE AV UPPGIFTER

- (48) Den 2 oktober 2014 underrättade kommissionen de berörda parterna om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för kommissionens förslag om att avsluta undersökningen. De gavs också tillfälle att lämna synpunkter. Synpunkter togs emot från en användarorganisation, klaganden, en kinesisk exporterande tillverkare och dess dotterbolag, fyra indiska exporterande tillverkare, de kinesiska myndigheterna och de vietnamesiska myndigheterna. Kommissionen övervägde och tog hänsyn till synpunkterna i förekommande fall.
- (49) Synpunkterna från användarorganisationen tog upp frågan om unionens intresse, som inte bedömdes eftersom det inte finns någon grund för att införa åtgärder.

2. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

2.1 BERÖRD PRODUKT

- (50) Den berörda produkten är syntetstapelfibrer av polyestrar, inte kardade, kammade eller på annat sätt beredda för spinning, med ursprung i Kina, Indien och Vietnam, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 5503 20 00 (nedan kallade *den berörda produkten*).
- (51) Den berörda produkten tillverkas vanligtvis antingen med hjälp av PTA (renad tereftalsyra) och MEG (monoetylenglykol) eller med hjälp av flingor från återvunna PET-flaskor för tillverkning av återvunna polyesterstapelfibrer. Produkten används i en mängd tillämpningar, t.ex. i kläder, beklädnader och heminredning, och även inom bilindustrin, hygien- och läkemedelsindustrin och byggnadsindustrin.

2.2 LIKADAN PRODUKT

- (52) Undersökningen visade att följande produkter har samma grundläggande fysikaliska, kemiska och tekniska egenskaper och används på samma sätt:
- Den berörda produkten.
 - Den produkt som tillverkas och säljs på de berörda ländernas inhemska marknader.
 - Den produkt som tillverkas och säljs i unionen av unionsindustrin.
- (53) Kommissionen beslutade därför att dessa produkter är likadana produkter i den mening som avses i artikel 2 c i grundförordningen.

2.3 INVÄNDNINGAR GÄLLANDE PRODUKTDEFINITION

2.3.1 Polyesterstapelfibrer tillverkade av PTA/MEG och polyesterstapelfibrer tillverkade av återvunna PET-flaskor

- (54) Två myndigheter och en sammanslutning som representerar exporterande tillverkare i ett av de berörda länderna hävdade att polyesterstapelfibrer tillverkade av PTA/MEG och polyesterstapelfibrer tillverkade av återvunna PET-flaskor bör behandlas som två olika produkter. Invändningen grundades på skillnaden i de huvudsakliga råmaterial som används, eftersom PTA/MEG används för vissa typer av polyesterstapelfibrer, medan flingor från återvunna PET-flaskor används för vissa andra typer. I detta sammanhang nämndes kostnader och försäljningspriser som viktiga skillnader. Det hävdades även att skillnaden i kvalitet mellan polyesterstapelfibrer tillverkade av PTA/MEG och polyesterstapelfibrer tillverkade av återvunna PET-flaskor är stor, vilket påverkar användningen och tillämpningen.
- (55) Polyesterstapelfibrer tillverkade av PTA/MEG och polyesterstapelfibrer tillverkade av återvunna PET-flaskor utgör två olika typer av polyesterstapelfibrer enligt produktdefinitionen för polyesterstapelfibrer. Icke desto mindre har de två typerna samma fysikaliska och kemiska egenskaper, och deras slutanvändning är i princip densamma. Alla produkttyper är dock inte utbytbara men tidigare undersökningar och den nuvarande undersökningen fastställer att det åtminstone föreligger en delvis utbytbarhet och överlappande användning för de olika produkttyperna. Invändningen avvisades därför.
- (56) En exporterande tillverkare upprepade på nytt i sin invändning om att användningen av återvunna PET-flaskor i motsats till användningen av flingor av återvunna PET-flaskor innebär en annan tillverkningsprocess och ett annat råmaterial. Samma part tillade också att kostnaden och försäljningspriset, liksom kvaliteten på de polyesterstapelfibrer som tillverkas av återvunna PET-flaskor, är betydligt lägre än för "vanliga polyesterstapelfibrer". Kommissionen håller fast vid att råmaterialet, oavsett om det rör sig om återvunna PET-flaskor eller flingor av återvunna PET-flaskor, i grund och botten är detsamma. När man använder PET-flaskor är de extra steg som krävs, jämfört med PET-flingor, sortering och rengöring av flaskorna, följt av malningen av flaskorna till flingor. Alla efterföljande produktionssteg är desamma. Dessutom har slutprodukten samma egenskaper trots att olika kvalitetsnivåer kan förekomma, vilket också anges i produktkontrollnumret. Prisskillnaden (om sådan förekommer) som en följd av de olika kvalitetsnivåerna framgår därför också av produktkontrollnumret. Därför avvisas detta påstående.

2.3.2 Polyesterstapelfibrer som handelsvara och specialpolyesterstapelfibrer

- (57) En myndighet och fyra exporterande tillverkare hävdade att polyesterstapelfibrer som handelsvara och specialpolyesterstapelfibrer ska behandlas som olika produkter p.g.a. skillnader i produktionskostnader, försäljningspris och användning. De hävdade också att unionsindustrin fokuserar på specialpolyesterstapelfibrer som den främsta typen av polyesterstapelfibrer, medan de berörda länderna huvudsakligen levererar polyesterstapelfibrer som handelsvara.
- (58) Myndigheten och de fyra exporterande tillverkare som gjorde den invändning som beskrivs i skäl 57 tillhandahöll inte någon definition av specialpolyesterstapelfibrer.
- (59) Specialpolyesterstapelfibrer, enligt definitionen från de unionstillverkare som ingick i stickprovet, bl.a. polyesterstapelfibrer tillverkade av en kombination av polyester och polyetylen för användning i hygienprodukter, färgade polyesterstapelfibrer, polyesterstapelfibrer med en specifik seghet, svårantändliga polyesterstapelfibrer, polyesterstapelfibrer för teknisk användning (t.ex. geotextilier och fiberdukar som används inom byggindustrin), polyesterstapelfibrer som definieras, utvecklas och skräddarsys tillsammans med kunden för specifika tillämpningar samt polyesterstapelfibrer som används i bilindustrin (i synnerhet måste synlig klädsel i bilar vara enhetlig till färgen).
- (60) Enligt de unionstillverkare som ingick i stickprovet omfattar standardpolyesterstapelfibrer sådana polyesterstapelfibrer som har en större flexibilitet för dess specifikationer.
- (61) Med den föreslagna definitionen av specialpolyesterstapelfibrer och polyesterstapelfibrer som handelsvara delar de två typerna samma grundläggande fysikaliska, tekniska och kemiska egenskaper. Det faktum att det finns flera typer, klasser eller kvaliteter utesluter inte att de kan betraktas som en enda produkt. De möjliga användningarna för polyesterstapelfibrer som handelsvara tycks vara fler än för specialpolyesterstapelfibrer, men dessa skillnader var otillräckliga för att de skulle klassificeras som två olika produkter. Trots att typerna av polyesterstapelfibrer har olika egenskaper som motsvarar deras specifika syfte är deras grundläggande fysikaliska egenskaper, tillämpningar och användningar desamma.
- (62) Vidare måste det förtydligas att typerna av specialpolyesterstapelfibrer inte var de främsta typerna av polyesterstapelfibrer som tillverkades av unionstillverkarna under undersökningsperioden. I genomsnitt utgjorde specialpolyesterstapelfibrer omkring 40 % av alla typer av polyesterstapelfibrer som tillverkas av de unionstillverkare som ingick i stickprovet, enligt deras egen definition av polyesterstapelfibrer som handelsvara och specialpolyesterstapelfibrer.

- (63) Efter meddelandet av uppgifter påpekade en exporterande tillverkare på nytt att specialpolyesterstapelfibrer och polyesterstapelfibrer som handelsvara inte är "likadana produkter" och därför inte kan granskas tillsammans. Samma part framhöll att specialpolyesterstapelfibrer och polyesterstapelfibrer som handelsvara har olika slutanvändning, produktionskostnad och försäljningspris. Därför ansåg den att kommissionen gjort fel som inte hade granskat skillnaderna i kostnad och försäljningspris i fråga om specialpolyesterstapelfibrer och polyesterstapelfibrer som handelsvara. Den uppgav att det är oklart hur produktionskostnaden och försäljningspriset för den produkt som undersöks har fastställts och begärde att kommissionen skulle granska analysen av målprisunderskridande efter att ha delat upp uppgifterna rörande specialpolyesterstapelfibrer respektive polyesterstapelfibrer som handelsvara.
- (64) Kommissionen bekräftar att polyesterstapelfibrer säljs i olika produkttyper för användning för spinning eller i fiberdukttillämpningar. Till exempel kan polyesterstapelfibrer bestå av en eller två komponenter liksom ha olika specifikationer, som decitex, elasticitet, lyster, kvalitet osv. Sådana särdrag framgår av produktkontrollnumret, och kommissionen tog inte emot några synpunkter på detta. Det medges att polyesterstapelfibrer som handelsvara och specialpolyesterstapelfibrer inte är utbytbara i alla möjliga användningar, men att det föreligger en delvis utbytbarhet och överlappande användning mellan olika produkttyper. Enligt beskrivningen i skäl 61 och vad som fastställts i tidigare förfaranden gällande samma produkt är de fysikaliska och kemiska egenskaperna liksom slutanvändningen för dessa olika typer i stort sett desamma. Alla typer baseras på samma råmaterial (PTA/MEG eller på återvunnen PET) som står för mer än 60 % av produktionskostnaden. Sedan kan man tillsätta tillsatsmedel eller ytterligare komponenter för att säkerställa att fibrerna får vissa specifika egenskaper. Produktkontrollnumret omfattar råmaterialets ursprung och andra inslag som påverkar produktionskostnaden och försäljningspriserna. Det finns emellertid ingen väsentlig skillnad i tillverkningsprocessen för polyesterstapelfibrer som handelsvara och specialpolyesterstapelfibrer. Detta framgår av de unionstillverkare som ingår i urvalet, där ingen uteslutande tillverkade antingen polyesterstapelfibrer som handelsvara eller specialpolyesterstapelfibrer. Slutligen verkar det inte finnas någon enhetlig och gemensamt överenskommen definition av specialpolyesterstapelfibrer. Enligt skäl 59 anser vissa unionstillverkare t.ex. att de polyesterstapelfibrer som används i hygienindustrin är en specialtyp. Tvärtemot har olika användare och en användarorganisation uppgett att de polyesterstapelfibrer som används i hygienindustrin för t.ex. våtservetter är en handelsvara, även om de av hälso- och säkerhetsskäl helst inte ska tillverkas av återvunna material. Dessutom anser vissa unionstillverkare att polyesterstapelfibrer som uppfyller vissa kundspecifika krav (t.ex. en särskild färg) är specialpolyesterstapelfibrer, även om sådana typer kan följa exakt samma tillverkningsprocess och har samma produktionskostnad som någon annan typ (av handelsvara). Därför kunde kommissionen inte förlita sig på en egenhändigt förfärdigad kategorisering av polyesterstapelfibrer som handelsvara kontra specialpolyesterstapelfibrer, och denna invändning avvisades därmed.

2.3.3 Andra invändningar gällande produktdefinitionen

- (65) En användare och en användarorganisation hävdade att polyesterstapelfibrer som importeras från Kina är av högre kvalitet än polyesterstapelfibrer som tillverkas i unionen. Ett argument som framhölls var att polyesterstapelfibrer från Folkrepubliken Kina inte innehåller hårda polymerbitar. Ett annat argument som lades fram är att kinesiska polyesterstapelfibrer är ljusa, medan polyesterstapelfibrer som tillverkas i unionen sades innehålla grå nyanser eftersom de flesta polyesterstapelfibrer som tillverkas i unionen tillverkas av återvunna PET-flaskor.
- (66) Det första argumentet gällande att polyesterstapelfibrer från unionen skulle innehålla hårda polymerbitar underbyggdes inte med några bevis. Dessutom har motsatsen angetts i upplysningar som lämnats in från andra användare och svar på frågeformuläret (vilket innebär att polyesterstapelfibrer som tillverkas av unionstillverkare vanligtvis är av bättre kvalitet än polyesterstapelfibrer som tillverkats i de berörda länderna).
- (67) Vad gäller det andra argumentet gällande ljushet bekräftar de upplysningar som lämnats in under undersökningen att polyesterstapelfibrer tillverkade av PTA/MEG vanligtvis är ljusare än polyesterstapelfibrer tillverkade av återvunna PET-flaskor (när inga pigment och/eller glansmedel tillsätts under tillverkningsprocessen). De två typerna av polyesterstapelfibrer har dock samma fysikaliska och kemiska egenskaper och deras slutanvändning är i princip densamma. Det bör också noteras att vid beräkningen av skada var råmaterialet en av de egenskaper som togs i beaktande. Med andra ord skulle importerade polyesterstapelfibrer tillverkade av återvunna PET-flaskor endast jämföras med unionstillverkade polyesterstapelfibrer tillverkade av återvunna PET-flaskor. Likaså skulle importerade polyesterstapelfibrer tillverkade av PTA och MEG endast jämföras med unionstillverkade polyesterstapelfibrer tillverkade av PTA och MEG.
- (68) En användarorganisation, en exporterande tillverkare och en myndighet hävdade att nedströmsanvändare ofta efterfrågar produkter som är tillverkade av polyesterstapelfibrer från de berörda länderna (särskilt Kina).

- (69) Inga bevis lades fram som stöd för detta uttalande eller för att vidare förklara resonemanget bakom insisterandet på polyesterstapelfibrer från de tre berörda länderna (om nedströmsanvändare verkligen insisterar på detta).
- (70) Användarorganisationen hävdade mer specifikt att unionens bilindustri bara accepterar polyesterstapelfibrer av kinesiskt ursprung.
- (71) Den kunde dock inte underbygga sitt påstående och bevisa att polyesterstapelfibrer som tillverkas av unionstillverkare inte kan användas av unionens bilindustri. Dessutom har bekräftade uppgifter visat att unionstillverkare också säljer stora mängder polyesterstapelfibrer till unionens bilindustri, vilket pekar på motsatsen.
- (72) En exporterande tillverkare hävdade att polyesterstapelfibrer tillverkade av denna exporterande tillverkare och polyesterstapelfibrer tillverkade av unionstillverkare är olika produkter, trots att båda tillverkas av återvunna PET-flaskor. Enligt denna exporterande tillverkare är dennes polyesterstapelfibrer (främst) tillverkade av återvunna PET-flaskor (inte flingor), vilket innebär en annan tillverkningsprocess och andra råmaterial jämfört med tillverkare av polyesterstapelfibrer som använder flingor från återvunna PET-flaskor.
- (73) Även denna invändning avvisades, eftersom PET-flaskor och flingor från PET-flaskor (vilket är PET-flaskor som krossats till flingor) i stort sett är samma råmaterial, om än i annan form.

2.3.4 Slutsats

- (74) Slutsatsen är att alla typer av polyesterstapelfibrer som omfattas av undersökningen har samma fysikaliska, tekniska och kemiska egenskaper och att deras slutanvändning i princip är densamma.

3. SUBVENTIONER

3.1 KINA

3.1.1 Allmänt

- (75) På grundval av uppgifterna i klagomålet och svaren på kommissionens frågeformulär undersöktes följande system, som påstods inbegripa beviljande av subventioner från statliga myndigheter i Kina:
- A. Förmånliga lån till industrin för polyesterstapelfibrer från statligt ägda banker och statliga uppmaningar och direktiv till privata banker.
- B. Statligt tillhandahållande av varor och tjänster mot för låg ersättning och statliga uppmaningar och direktiv till privata leverantörer:
- Statligt tillhandahållande av PTA och MEG mot för låg ersättning.
 - Statligt tillhandahållande av mark och markanvändningsrättigheter mot för låg ersättning.
 - Statligt tillhandahållande av elektricitet.
 - Program bestående av tillhandahållande av billigt vatten.
- C. Utvecklingsbidrag och räntesubventioner för textilindustrin:
- Den särskilda fonden "Go Global".
 - Fonden för främjande av handel inom jordbruket, den lätta industrin och textilindustrin.
- D. Program för direkta skattebefrielser och skattelättnader:
- Inkomstskattebefrielse för utländska företag (investeringsföretag).
 - Inkomstskattebefrielse för utdelning mellan godkända inhemska företag.
 - Nedsatt inkomstskatt för erkända företag med ny och avancerad teknik.

- Nedsatt inkomstskatt i särskilda ekonomiska zoner.
- Nedsatt inkomstskatt för exportinriktade företag.
- Skatteavdrag på upp till 40 % av inköpsvärdet för inhemskt tillverkad utrustning.

E. Program för indirekt skatt och importtullsatser:

- Momsbefrielse och importtullsrabatter för användning av importerad utrustning.
- Momsrabatter för inköp som företag med utländska investeringar (FIE-företag) gjort av utrustning tillverkad i Kina.

F. Andra regionala/provinsiella program:

- Skattebefrielser och andra avgiftsbefrielser i utvecklingszonerna i Jiangsu-provinsen.
- Skatteincitament i staden Changzhou.
- Förmånliga hyresavtal i staden Changzhou.
- Exportincitamentprogram i Zhejiang-provinsen.
- Teknikinnovationsbidrag i Zhejiang-provinsen.
- Incitament i fråga om skatter och andra avgifter i utvecklingszonerna Guangdong-provinsen.
- Exportincitament i Guangdong-provinsen.
- Återbetalning av lagstadgade avgifter i Guangdong-provinsen.
- Ett särskilt finansieringsprogram för utrikeshandel i Guangdong-provinsen.
- Subventioner för låneräntor till stöd för tekniska innovationsprojekt i Guangdong-provinsen.
- Förmånliga skatter i utvecklingszonerna i Shanghai-provinsen.
- Förmånlig infrastruktur i Shanghai-provinsen.
- Utlånings- och skatteprogram för exportinriktade företag i Shanghai-provinsen.

- (76) Kommissionen undersökte alla system som pekades ut i klagomålet. För varje system undersökte kommissionen i enlighet med artikel 3 i grundförordningen huruvida ett finansiellt bidrag från Kinas myndigheter och en förmån som ges till de exporterande tillverkare som ingick i stickprovet kunde konstateras. Undersökningen avslöjade i detta fall att sådana förmåner som hittas för de undersökta systemen understiger det tillämpliga tröskelvärdet i artikel 14.5 ⁽³⁾ i grundförordningen. Det är därför inte nödvändigt att dra slutsatser gällande de enskilda systemens utjämningsbarhet.

Närmare uppgifter om systemen och motsvarande förmånsnivåer för enskilda företag anges nedan.

3.1.2 Enskilda system

System som inte användes av de kinesiska exporterande tillverkare som ingick i stickprovet under undersökningsperioden

- (77) Det konstaterades att systemen nedan inte användes av de kinesiska exporterande tillverkare/grupper exporterande tillverkare som ingick i stickprovet under undersökningsperioden, och därmed kunde ingen förmån konstateras.
- Tillhandahållande av PTA och MEG mot för låg ersättning.
 - Statligt tillhandahållande av elektricitet mot för låg ersättning.

⁽³⁾ För tillämpning av artikel 14.5 anses ett land vara ett utvecklingsland om det förtecknas i bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 978/2012 av den 25 oktober 2012 om tillämpning av det allmänna preferenssystemet och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 732/2008 (EUT L 303, 31.10.2012, s. 1).

- Statligt tillhandahållande av billigt vatten mot för låg ersättning.
 - Den särskilda fonden "Go Global".
 - Fonden för främjande av handel inom jordbruket, den lätta industrin och textilindustrin.
 - Inkomstskattebefrielse för utländska företag (investeringsföretag).
 - Nedsatt inkomstskatt för erkända företag med ny och avancerad teknik.
 - Nedsatt inkomstskatt i särskilda ekonomiska zoner.
 - Nedsatt inkomstskatt för exportinriktade företag.
 - Skatteavdrag på upp till 40 % av inköpsvärdet för inhemskt tillverkad utrustning.
 - Andra regionala/provinsiella program.
- (78) Vad gäller tillhandahållande av PTA och MEG mot för låg ersättning påstods i klagomålet att de kinesiska myndigheterna kontrollerar vissa industrier och produkter uppströms för att kunna ge förmånligt prissatta insatsvaror till tillverkare av polyesterstapelfibrer, dvs. för PTA och MEG. Därigenom får tillverkare av polyesterstapelfibrer utjämningsbara subventioner genom inköp från statligt ägda företag av statligt tillverkad PTA och MEG till priser under marknadspris och därmed mot för låg ersättning.
- (79) Undersökningen avslöjade dock att kinesiska exporterande tillverkare/grupper exporterande tillverkare av polyesterstapelfibrer importerade huvuddelen av sina PTA- och MEG-insatsvaror för att tillverka polyesterstapelfibrer för export genom ett system för aktiv förädling.
- (80) Följaktligen kunde inga subventioner för de företag som ingick i stickprovet konstateras under detta påstådda program.
- (81) Efter meddelandet av uppgifter påpekade klaganden att kommissionen tillhandahöll en partiell analys för endast ett subventionssystem som inte användes av de exporterande kinesiska tillverkare som ingick i urvalet under undersökningsperioden, dvs. tillhandahållandet av PTA/MEG mot subventionerade priser. När det gäller detta system hävdade klaganden att det sätt som urvalet fastställdes på och det faktum att en större tillverkare av polyesterstapelfibrer i Kina inte omfattades av undersökningen påverkade fastställandet av huruvida detta system innebar en subventionering.
- (82) Enligt förklaringen i skäl 16 och 18 gjorde kommissionen ett urval bland de 23 kinesiska exporterande tillverkare/gruppen exporterande tillverkare som deltog i undersökningen, vilket bestod av de fem största exporterande tillverkare/grupperna exporterande tillverkare som ansågs representativa i den mening som avses i artikel 27 i grundförordningen. Den kinesiska tillverkare som klaganden hänvisade till och som inte ingick i urvalet exporterade inte polyesterstapelfibrer till unionen i några betydande mängder under undersökningsperioden. Därför påverkade inte uteslutningen av denna tillverkare stickprovets representativitet och hade ingen betydande inverkan på slutsatserna rörande subventionssystemet i fråga.
- (83) Kommissionen bekräftar att den inhämtade information och svar gällande alla subventionssystem som togs upp i klagomålet, även de som nämns av klaganden i synpunkterna efter meddelandet av uppgifter, men det slogs fast att dessa system inte användes av de exporterande tillverkare/gruppen exporterande tillverkare som ingick i urvalet. I skäl 78 lämnar kommissionen ytterligare uppgifter om tillhandahållandet av PTA/MEG mot för låg ersättning, eftersom detta subventionssystem framhölls i klagomålet som att det möjligen innebar en betydande utjämningsbar subvention.

System som användes av de kinesiska exporterande tillverkare som ingick i stickprovet under undersökningsperioden

3.1.3 Förmånliga lån till industrin för polyesterstapelfibrer

- (84) Klaganden hävdade att tillverkare av polyesterstapelfibrer drar nytta av lån med låg (subventionerad) ränta från programbanker och statligt ägda affärsbanker, i enlighet med de kinesiska myndigheternas policy att tillhandahålla finansiellt stöd för att uppmuntra och stödja tillväxten och utvecklingen inom textilindustrin och den kemiska fiberindustrin.

a) Rättslig grund

- (85) Följande rättsliga bestämmelser gäller för förmånliga lån i Kina: den kinesiska lagen om affärsbanker (nedan kallad *banklagen*), de allmänna låneregler som utfärdades av Kinas folkbank den 28 juni 1996 och beslut nr 40 från statsrådet.

b) Beräkning av subventionens storlek

- (86) Enligt artikel 6 b i grundförordningen ska förmånen med förmånliga lån beräknas som skillnaden mellan den ränta som betalas och det belopp som skulle ha betalats för ett likvärdigt kommersiellt lån som företaget skulle ha kunnat få på marknaden. Kommissionen har upprättat ett riktvärde för marknaden för likvärdiga kommersiella lån.
- (87) Riktmärket upprättades baserat på de kinesiska räntesatserna, justerade för att återspegla normal marknadsrisk (dvs. det ansågs att alla företag i Kina endast skulle beviljas den högsta nivån av "Non-investment grade"-obligationer (BB hos Bloomberg) och att en lämplig premie som förväntas för obligationer som ställs ut av företag med denna ranking till en standardlåneränta från Kinas folkbank tillämpades).
- (88) Förmånen för de exporterande tillverkarna/grupperna exporterande tillverkare har beräknats med beaktande av ränteskillnaden, uttryckt som en procentsats, multiplicerat med den utestående delen av lånet, dvs. den ränta som inte erlagts under undersökningsperioden. Detta belopp fördelades sedan över de samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas totala omsättning.

c) Slutsats

- (89) Den förmån som fastställs för detta system ligger på mellan 0 % och 0,50 %.

3.1.4 Tillhandahållande av markanvändningsrättigheter mot otillräcklig ersättning

a) Rättslig grund

- (90) Tillhandahållandet av markanvändningsrättigheter i Kina omfattas av Folkrepubliken Kinas lag om markförvaltning och Folkrepubliken Kinas lag om fastighetsrättigheter.

b) Praktiskt genomförande

- (91) Enligt artikel 2 i markförvaltningslagen ägs all mark av staten, eftersom mark enligt den kinesiska författningen och tillämpliga lagbestämmelser tillhör den kinesiska befolkningen kollektivt. Ingen mark kan säljas, men markanvändningsrättigheter kan tilldelas i enlighet med lagen. De statliga myndigheterna kan tilldela rätten genom offentlig anbudsinfordran, anbud eller auktion.

c) Undersökningens resultat

- (92) De samarbetsvilliga exporterande tillverkarna/grupperna exporterande tillverkare har rapporterat vilken mark som de besitter samt berörda avtal eller licenser för markanvändning, men de kinesiska myndigheterna lämnade ingen information om prissättningen av markanvändningsrättigheter.

d) Beräkning av subventionens storlek

- (93) Eftersom det konstaterades att situationen för markanvändning i Kina inte är marknadsstyrd verkar det inte finnas några tillgängliga privata jämförelsegrunder alls i Kina. Därför är det omöjligt att justera kostnaderna eller priserna i landet i fråga. Under dessa omständigheter anser man att det inte finns någon marknad i Kina och i enlighet med artikel 6 d ii i grundförordningen är det befogat att använda en extern jämförelse för att avgöra förmånens storlek. Eftersom de kinesiska myndigheterna underlät att lämna förslag på ett externt riktmärke var kommissionen tvungen att förlita sig på tillgängliga uppgifter för fastställandet av en lämplig extern jämförelsegrund. I detta avseende ansågs det lämpligt att använda information från det separata tullområdet Taiwan som en lämplig grund för jämförelse, av de anledningar som anges i skäl 94.

- (94) Kommissionen anser att markpriserna i Taiwan erbjuder den bästa jämförelsegrunden för de områden i Kina där de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna är etablerade. Majoriteten av de exporterande tillverkarna är etablerade i den östra delen av Kina, i utvecklade områden med hög BNP (bruttonationalprodukt) i provinser med hög befolkningstäthet.
- (95) Det utjämningsbara subventionsbeloppet beräknas utifrån den förmån som beviljats mottagarna under undersökningsperioden. Förmånen för mottagarna beräknas på grundval av skillnaden mellan det belopp som betalas av varje företag för markanvändningsrättigheterna och det belopp som normalt skulle ha betalats enligt det taiwanesiska riktvärdet.
- (96) I denna beräkning använde kommissionen det genomsnittliga markpris per kvadratmeter som fastställts i Taiwan, korrigerat för den valutadepreciering och den BNP-utveckling som skett efter det att avtalen om markanvändningsrätten slöts. Informationen om priser på industrimark hämtades från webbplatsen för industribyrå inom det taiwanesiska näringsministeriet. Valutadeprecieringen och BNP-utvecklingen för Taiwan beräknades på grundval av inflationstakten och utvecklingen av BNP per capita i löpande priser i USD för Taiwan som offentliggjordes av IMF i 2011 *World Economic Outlook*. I enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen fördelades subventionsbeloppet (täljaren) över undersökningsperioden genom användning av den normala brukstiden för markanvändningsrättigheter för industrimark i Kina, dvs. 50 år eller 70 år. Beloppet fördelades sedan över de samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas totala omsättning under undersökningsperioden, eftersom subventionen inte är knuten till exportresultat och inte beviljas på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- e) Slutsats
- (97) Den förmån som fastställs för detta system ligger på mellan 0,02 % och 0,82 %.

3.1.5 Program för direkta skattebefrielser och skattelättnader

3.1.5.1 Inkomstskattebefrielse för utdelning mellan godkända inhemska företag

- a) Rättslig grund
- (98) De rättsliga grunderna för en sådan befrielse från skatt på utdelning är artiklarna 25–26 i lagen om bolagsskatt och artikel 83 i genomförandeföreskrifterna för den lagen.
- b) Praktiskt genomförande
- (99) Detta program består av en förmånlig skattebehandling av kinesiska inhemska företag som är aktieägare i andra kinesiska inhemska företag i form av skattebefrielse på inkomst från viss utdelning, vissa bonusar och andra kapitalinvesteringar för det inhemska moderföretaget.
- c) Undersökningens resultat
- (100) På inkomstskattedeklarationen för två exporterande tillverkare/grupper exporterande tillverkare som ingick i stickprovet finns det ett belopp som är befriat från inkomstskatt. Detta belopp kallas för utdelningar, bonusar och annan inkomst från kapitalinvesteringar för berättigade invånare och företag i överensstämmelse med villkoren i bilaga 5 till självdeklarationen (årsrapport om skatteförmåner). De berörda företagen betalade inte någon inkomstskatt på dessa belopp.
- d) Beräkning av subventionens storlek
- (101) Det utjämningsbara subventionsbeloppet beräknas utifrån den förmån som beviljats mottagarna under undersökningsperioden. Mottagarens förmån anses vara den sammanlagda skatt som ska betalas inklusive inkomst i form av utdelningar från andra inhemska företag i Kina, efter avdrag av det belopp som faktiskt betalats med skattebefrielsen för aktieutdelningar. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades dessa subventionsbelopp (täljare) över de samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas totala omsättning under undersökningsperioden, eftersom subventionen inte är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- e) Slutsats
- (102) Den förmån som fastställs för detta system ligger på mellan 0 % och 0,06 %.

3.1.6 Program för indirekt skatt och importtullsatser

3.1.6.1 Momsbefrielse och importtullsrabatter för användning av importerad utrustning

a) Rättslig grund

- (103) De rättsliga grunderna för detta program är statsrådets cirkulär nr 37/1997 om anpassning av skattepolitiken för importerad utrustning, meddelande nr 43 [2008] från finansministeriet, den allmänna tullförvaltningen och den statliga skatteförvaltningen, meddelande nr 316 2006 av den 22 februari 2006 från den nationella utvecklings- och reformkommissionen om berörda frågor beträffande handläggning av bekräftelseskrivelse om inhemska eller utlandsfinansierade projekt vars utveckling främjas av staten samt katalogen över icke-tullbefriade importerade varor för FIE-företag och inhemska företag, 2008.

b) Praktiskt genomförande

- (104) Detta program innebär befrielse från moms och importtullar för FIE-företag eller inhemska företag för import av kapitalvaror som används vid deras produktion. Om undantaget ska kunna utnyttjas får utrustningen inte finnas med på någon förteckning över icke stödberättigande utrustning, och det företag som ansöker om undantag måste erhålla ett intyg om att de ingår i statligt främjade projekt från de kinesiska myndigheterna eller den nationella utvecklings- och reformkommissionen i enlighet med relevant investerings-, skatte- och tullagstiftning.

c) Undersökningens resultat

- (105) Fyra av de kinesiska exporterande tillverkarna/grupperna exporterande tillverkare som ingick i stickprovet uppgav sig vara befriade från moms och importtullar för den importerade utrustningen.

d) Beräkning av subventionens storlek

- (106) Det utjämningsbara subventionsbeloppet beräknas utifrån den förmån som beviljats mottagarna under undersökningsperioden. Den förmån som beviljas mottagarna anses vara beloppet av den moms och de tullar på den importerade utrustningen som undantas. Den förmån som erhöles skrevs av över utrustningens livslängd i enlighet med företagets normala redovisningsrutiner. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades dessa subventionsbelopp (täljare) över de samarbetsvilliga exporterande tillverkarnas totala omsättning under undersökningsperioden, eftersom subventionen inte är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.

e) Slutsats

- (107) Den förmån som fastställs för detta system ligger på mellan 0 % och 0,45 %.

3.1.6.2 Momsrabatter för FIE-företags inköp av utrustning tillverkad i Kina

a) Rättslig grund

- (108) Den rättsliga grunden för detta program är cirkulär nr 171/1999 av den 20 september 1999 från den statliga skatteförvaltningen om tillfälliga åtgärder för tilldelning av skatteåterbetalning för inköp av inhemskt tillverkad utrustning av FIE-företag samt meddelande nr 176 [2008] från finansministeriet och den statliga skatteförvaltningen om att stoppa tillämpningen av återbetalning av skatt till FIE-företag för deras inköp av inhemskt tillverkad utrustning.

b) Praktiskt genomförande

- (109) Detta program ger FIE-företag förmåner i form av återbetalning av moms för inköp av inhemskt tillverkad utrustning. Utrustningen får inte vara upptagen i katalogen över icke undantagna varor och dess värde får inte överstiga den totala investeringsgränsen för ett FIE-företag i enlighet med de "administrativa försöksåtgärderna för inköp av inhemskt tillverkad utrustning".

c) Undersökningens resultat

- (110) Två exporterande tillverkare/grupper exporterande tillverkare lämnade in utförliga uppgifter gällande detta system, inklusive storleken på den förmån som erhöles.

d) Beräkning av subventionens storlek

- (111) Det utjämningsbara subventionsbeloppet beräknas utifrån den förmån som beviljats mottagarna under undersökningsperioden. Förmånen för mottagarna anses motsvara den återbetalda momsen för inköp av inhemskt tillverkad utrustning. Den förmån som erhöles skrevs av över utrustningens livslängd i enlighet med sedvanlig branschpraxis.

e) Slutsats

- (112) Den förmån som fastställs för detta system ligger på mellan 0 % och 0,01 %.

3.1.7 Andra regionala/provinsiella program

- (113) Undersökningen bekräftade att inga förmåner hade mottagits inom ramen för de program som anges i skäl 75 av de företag som ingick i stickprovet under undersökningsperioden.

3.1.8 Subventionernas storlek

- (114) För de kinesiska exporterande tillverkarna varierar subventionernas storlek enligt bestämmelserna i grundförordningen, uttryckta som andel av värdet, mellan 0,76 % och 1,77 %.
- (115) Efter meddelandet av uppgifter framhöll klaganden att det var otydligt hur kommissionen beräknade intervallet för den totala subventionsmarginalen. Intervallet för de totala sammanlagda subventionerna för de kinesiska exporterande tillverkare/gruppen exporterande tillverkare som ingick i urvalet uttryckt som andel av värdet (se skäl 114) står för den lägre och högre totala subventionsmarginalen för de fem exporterande tillverkare/gruppen exporterande tillverkare som ingick i urvalet.

3.1.9 Slutsatser rörande Kina

- (116) Då de utjämningsbara subventionerna understiger minimitröskeln för de kinesiska exporterande tillverkarna bör åtgärder gällande importen av polyesterstapelfibrer från Kina inte införas. Det har konstaterats att undersökningen bör avslutas beträffande import från Folkrepubliken Kina i enlighet med artikel 14.3 i grundförordningen.

3.2 INDIEN

3.2.1 Allmänt

- (117) På grundval av uppgifterna i klagomålet och svaren på kommissionens frågeformulär undersöktes följande system, som påstods inbegripa beviljande av subventioner från Indiens myndigheter:

1. Fokusmarknadssystemet.
2. Fokusproduktsystemet.
3. Systemet med förhandstillstånd.
4. Tullrestitutionssystemet.
5. Export Promotion Capital Goods Scheme (systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror).
6. Skatte- och tullbefrielser och skatte- och tullnedsättningar för exportorienterade företag och de särskilda ekonomiska zonerna.
7. Exportkreditsystemet.
8. Systemet med befrielse från inkomstskatt.
9. Incitamentsystemet för ökad export.
10. Systemet med tillstånd för tullfri import.

11. Systemet för marknadsutvecklingsstöd och lånegarantier.
12. Delstaten Gujarats system för att stimulera kapitalinvesteringar.
13. Gujarats system för omsättningsskatteincitament och med befrielse från skatt på elektricitet.
14. Västbengalens subventionssystem – incitament och skattelättnader, inklusive bidrag och befrielse från omsättningsskatt.
15. Maharashtras stimulanssystem, inklusive Maharashtras system för befrielse från skatt på elektricitet och systemet med subventionering för främjande av industrin.

Subventionssystem som användes av de undersökta indiska exporterande tillverkarna under undersökningsperioden

- (118) Undersökningen fann att under undersökningsperioden gav följande system förmåner till de exporterande tillverkare som kontrollerades:

1. Fokusmarknadssystemet (FMS i tabeller).
2. Fokusproduktsystemet (FPS i tabeller).
3. Tullrestitutionssystemet (DDS i tabeller).
4. Systemet med förhandstillstånd (AAS i tabeller).
5. Systemet med tillstånd för tullfri import (DFIA i tabeller).
6. Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror (EPCGS i tabeller).
7. Maharashtras stimulanssystem (PSI i tabeller).

- (119) Systemen i skäl 118.1–2 och 118.4–6 grundar sig på utrikeshandelslagen (Foreign Trade Development and Regulation Act 1992) (nr 22/1992), som trädde i kraft den 7 augusti 1992. Genom denna lag bemyndigas de indiska myndigheterna att utfärda tillkännagivanden om export- och importpolitiken. Dessa sammanfattas i dokument om utrikeshandelspolitiken (FTP) som utfärdas av handelsministeriet vart femte år och uppdateras regelbundet. Det dokument om utrikeshandelspolitiken som är relevant för undersökningsperioden för denna undersökning är dokumentet *Foreign Trade Policy 2009–2014* (FTP 09–14). De förfaranden som de indiska myndigheterna tillämpar för FTP 09–14 beskrivs också närmare i deras förfarandehandbok 09–14 (volym I). Denna handbok uppdateras regelbundet.

- (120) Det tullrestitutionssystem som anges i skäl 118.3 grundar sig på avsnitt 75 i tullagen (Customs Act) från 1962, avsnitt 37 i lagen om centrala punktskatter (Central Excise Act) från 1944 och avsnitten 93A och 94 i budgetlagen (Financial Act) från 1994 samt på restitutionsreglerna för tullar, centrala punktskatter och skatter på tjänster (Customs, Central Excise Duties and Service Tax Drawback Rules) från 1995. Restitutionssatserna offentliggörs regelbundet.

- (121) Det stimulanssystem som anges i skäl 118.7 grundas på Maharashtras myndigheters "Package Scheme of Incentives" från 2007, beslut nr PSI-1707/(CR-50)/IND-8, av den 30 mars 2007.

3.2.2 Fokusmarknadssystemet (FMS i tabeller)

a) Rättslig grund

Fokusmarknadssystemet beskrivs närmare i punkt 3.14 i FTP 09–14 och punkt 3.8 i förfarandehandboken 09–14 (volym I).

b) Stödberättigande

- (122) Alla exporterande tillverkare och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system.

c) Praktiskt genomförande

- (123) Enligt detta system är export av alla produkter, vilket inkluderar export av polyesterstapelfibrer, till de länder som anges i tabellerna 1 och 2 i tillägg 37(C) till förfarandehandboken 09–14 (volym I), berättigad till en tullkredit som motsvarar 3 % av fob-värdet. Från och med den 1 april 2011 är export av alla produkter till de länder som anges i tabell 3 i tillägg 37 C (särskilda fokusmarknader) berättigade till en tullkredit som motsvarar 4 % av fob-värdet. Vissa typer av exportverksamhet omfattas inte av systemet, t.ex. export av importerade eller omlastade varor, leverans likställd med export, export av tjänster och exportomsättning hos företag som omfattas av systemet med särskilda ekonomiska zoner/exportorienterade företag. Vissa produkttyper, t.ex. diamanter, ädelmetaller, malm, spannmål, socker och petroleumprodukter, omfattas inte heller av systemet.
- (124) Tullkrediter inom ramen för fokusmarknadssystemet får överföras fritt och gäller under en period på 24 månader från och med det datum då intyget om berättigande till krediterna utfärdas. De kan användas för betalning av tull för efterföljande import av alla slags insatsvaror eller andra varor, inbegripet kapitalvaror.
- (125) Intyget om berättigande till krediterna utfärdas vid den hamn från vilken exporten har gjorts och efter det att exporten utförts eller varorna avsänts. Förutsatt att sökanden ger myndigheterna kopior av alla relevanta exporthandlingar (t.ex. exportorder, fakturor, fraktsedlar, bankintyg om att exporten utförts) kan de indiska myndigheterna inte påverka beviljandet av tullkrediterna.
- (126) Fyra av de kontrollerade exporterande tillverkarna använde detta system under undersökningsperioden.
- (127) I samband med meddelandet av uppgifter menade tre av de indiska exporterande tillverkare som ingick i urvalet att även om de var berättigade till förmånen hade de inte alls ansökt om den för exportförsäljningen till unionen, och därför kan ingen slutsats dras gällande utnyttjandet av en sådan förmån. De hävdade dessutom att fokusmarknadssystemet geografiskt sett har anknytning till länder som inte ingår i unionen och därför inte kan utjämnas av unionen. I detta avseende bekräftade kontrollbesöken att den förmån som ges genom fokusmarknadssystemet begärdes för export till tredjeländer eftersom systemet i huvudsak rör export till tredjeländer. De exporterande tillverkarna i fråga kunde dock inte bestrida vare sig det praktiska genomförandet av systemet (som beskrivs i skälen 123–125) eller att förmånen enligt fokusmarknadssystemet kan användas för den berörda produkten, nämligen att tullkrediter enligt fokusmarknadssystemet kan överföras fritt och kan användas för betalning av tull på efterföljande import av alla slags insatsvaror eller andra varor, inbegripet kapitalvaror. I synnerhet kunde parten inte bestrida det faktum att tullkrediter som beviljas enligt fokusmarknadssystemet på export till stödberättigande tredjeländer kan användas för att avräkna importtullar som ska betalas på insatsvaror som ingår i den berörda produkt som exporteras till unionen.
- (128) Slutligen periodiseras dessa förmåner och bokförs i företagets redovisning på de datum då exporttransaktionerna inträffar, vilket visar att rätten till förmånen skapas vid tidpunkten för exporttransaktionen och att det inte finns någon tvekan om att den tullkredit som erhålls kommer att användas i ett senare skede. Detta påstående måste därför avvisas.

d) Slutsats om fokusmarknadssystemet

- (129) Fokusmarknadssystemet innebär att subventioner beviljas i enlighet med artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen. En kredit inom ramen för fokusmarknadssystemet utgör ett finansiellt bidrag från Indiens myndigheter, eftersom krediten i slutändan kommer att användas för att avräkna importtullar, vilket minskar de tullinkomster som Indiens myndigheter annars skulle ha fått. Tullkrediter inom ramen för fokusmarknadssystemet innebär dessutom att exportören beviljas en förmån eftersom dennes likviditet förbättras.
- (130) Fokusmarknadssystemet är vidare rättsligt knutet till exportresultat och betraktas därför som selektivt och utjämningsbart enligt artikel 4.4 första stycket led a i grundförordningen.
- (131) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 3.1 a led ii i grundförordningen. Det uppfyller inte de strikta reglerna i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. En exportör har ingen skyldighet att faktiskt förbruka de tullfritt importerade varorna i tillverkningsprocessen, och krediten beräknas inte på grundval av de insatsvaror som faktiskt används. Det finns inget system eller förfarande för att kontrollera vilka insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av den exporterade produkten eller om det skett en alltför stor betalning av importtull enligt led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen. En exportör är berättigad till förmåner enligt fokusmarknadssystemet oavsett om några insatsvaror verkligen importerats. En exportör

erhåller förmånen genom att helt enkelt exportera varor, dvs. utan att behöva visa att insatsvaror importerats. Exportörer som köper alla sina insatsvaror lokalt och inte importerar några varor som kan användas som insatsvaror har därför ändå rätt till förmåner enligt fokusmarknadssystemet. Dessutom kan en exportör använda tullkrediterna enligt fokusmarknadssystemet för att importera kapitalvaror, även om kapitalvarorna inte omfattas av ett godkänt tullrestitutionssystem enligt led i i bilaga I till grundförordningen, eftersom de inte förbrukas vid tillverkningen av exportvaran.

e) Beräkning av subventionens storlek

- (132) Storleken på den utjämningsbara subventionen beräknades på grundval av den förmån som det konstaterats att mottagaren beviljats under undersökningsperioden och som av den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren periodiserats och bokförts som en inkomst vid tidpunkten för exporttransaktionen. I enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över exportomsättningen under undersökningsperioden (täljare), eftersom subventionen är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framtäckta, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (133) Den subventionsmarginal som fastställts inom ramen för detta system under undersökningsperioden för de fyra berörda företagen uppgick till 0,15 %, 0,19 %, 0,42 % och 0,63 %.

3.2.3 Fokusproduktsystemet (FPS i tabeller)

a) Rättslig grund

- (134) Detta system beskrivs närmare i punkterna 3.15–3.17 i dokumentet om utrikeshandelspolitiken 09–14 och punkterna 3.9–3.11 i förfarandehandboken 09–14 (volym I).

b) Stödberättigande

- (135) Enligt punkt 3.15.2 i dokumentet om utrikeshandelspolitiken 09–14 kan exportörer av anmälda produkter i tillägg 37D till förfarandehandboken 09–14 (volym I) komma i fråga för detta system.

c) Praktiskt genomförande

- (136) En exportör av de produkter som ingår i förteckningen i tillägg 37D till förfarandehandboken 09–14 (volym I) kan ansöka om tullkrediter inom ramen för fokusproduktsystemet motsvarande 2 % eller 5 % av fob-värdet på exporten. Den produkt som berörs av undersökningen förtecknas i tabell 1 i tillägg 37D och är berättigad till en tullkredit på 2 %.
- (137) Fokusproduktsystemet är tillämpligt efter export, dvs. ett företag måste exportera för att vara berättigat till förmåner inom ramen för systemet. Företaget ska följaktligen lämna in en ansökan på nätet till den relevanta myndigheten tillsammans med kopior av exportordern och fakturan, ett bankkvitto som visar att ansökningsavgifterna har betalats, en kopia av fraktsedlarna och ett bankintyg om att betalning erhållits eller ett intyg om inbetalning från utlandet (*foreign inward remittance certificate*) i fall av direkt överlåtelse av handlingar. I fall där originalet av fraktsedlar och/eller bankintyg om att betalning har erhållits har lämnats in i samband med ansökan om förmåner inom ramen för något annat system, kan företaget lämna in egenhändigt intygade kopior med uppgift om till vilken myndighet originalhandlingarna har lämnats in. En nätansökan om krediter inom ramen för fokusproduktsystemet kan omfatta som mest upp till 50 fraktsedlar.
- (138) Det konstaterades att det enligt indiska redovisningsprinciper är möjligt att periodisera krediter inom ramen för fokusproduktsystemet och bokföra dem som inkomster i affärsredovisningen, efter det att exportåtagandet uppfyllts. Sådana krediter kan användas för betalning av tull för efterföljande import av alla slags varor, med undantag för kapitalvaror och varor för vilka det finns importbegränsningar. Varor som importeras med hjälp av sådana krediter kan säljas på den inhemska marknaden (och påläggs då omsättningsskatt) eller användas på annat sätt. Krediter inom ramen för fokusproduktsystemet får överföras fritt och gäller under en period på 24 månader från och med utfärdandedagen.
- (139) Alla fem av de kontrollerade exporterande tillverkarna använde detta system under undersökningsperioden.
- (140) Efter meddelandet av uppgifter menade tre av de indiska exporterande tillverkare som ingick i urvalet att även om de var berättigade till förmånen hade de inte ansökt om den för åtminstone viss exportförsäljning, och därför kan ingen slutsats dras gällande utnyttjandet av förmånen. De exporterande tillverkarna i fråga kunde inte desto mindre bestrida vare sig det praktiska genomförandet av systemet (som beskrivs i skälen 123–125) eller att förmånen enligt fokusproduktsystemet kan användas för den berörda produkten, nämligen att tullkrediter enligt fokusproduktsystemet kan överföras fritt och kan användas för betalning av tull på efterföljande import av alla slags insatsvaror eller andra varor, inbegripet kapitalvaror. Det bör åter påpekas att dessa förmåner periodiseras och bokförs i företagets redovisning på de datum då exporttransaktionerna inträffar, vilket visar att rätten till förmånen skapas vid tidpunkten för exporttransaktionen och att det inte finns någon tvekan om att den tullkredit som erhålls kommer att användas i ett senare skede.

d) Slutsatser om fokusproduktsystemet

- (141) Fokusproduktsystemet innebär att subventioner beviljas i den mening som avses i artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen. En kredit inom ramen för fokusproduktsystemet utgör ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna, eftersom krediten slutligen kommer att användas för att avräkna importtullar, vilket minskar beloppet av de tullintäkter som de indiska myndigheterna normalt sett skulle ha tagit ut. Krediter inom ramen för fokusproduktsystemet innebär dessutom att exportörerna beviljas en förmån eftersom deras likviditet förbättras.
- (142) Fokusproduktsystemet är vidare rättsligt sett knutet till exportresultat och anses följaktligen vara selektivt och utjämningsbart enligt artikel 4.4 a i grundförordningen.
- (143) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt tullrestitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen eftersom det inte uppfyller de regler som fastställs i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. Detta beror bl.a. på att en exportör inte är skyldig att faktiskt förbruka de varor som importeras tullfritt i tillverkningsprocessen och att krediten inte beräknas på grundval av de insatsvaror som faktiskt används. Det finns inte heller något system eller förfarande för att kontrollera vilka insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exportprodukten eller om ett alltför stort belopp av importtullar har betalats i den mening som avses i led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen. Slutligen är exportörer berättigade till förmåner enligt fokusproduktsystemet oavsett om de importerar några insatsvaror över huvud taget. En exportör erhåller förmånen genom att helt enkelt exportera varor, dvs. utan att behöva visa att insatsvaror importerats. Exportörer som köper alla sina insatsvaror på den inhemska marknaden och inte importerar några varor som kan användas som insatsvaror är således ändå berättigade till förmåner enligt systemet.

e) Beräkning av subventionens storlek

- (144) I enlighet med artiklarna 3.2 och 5 i grundförordningen beräknades storleken på den utjämningsbara subventionen som den fördel som konstaterats för mottagaren under undersökningsperioden. I detta avseende ansågs det att mottagaren erhåller förmånen vid den tidpunkt då en exporttransaktion sker enligt detta system. Vid denna tidpunkt blir de indiska myndigheterna förpliktade att avstå från att ta ut tullen, vilket utgör ett finansiellt bidrag enligt artikel 3.1 a led ii i grundförordningen. När tullmyndigheterna har utfärdat en exporthandling som innehåller uppgifter om bl.a. storleken på den kredit som enligt fokusproduktsystemet ska beviljas för exporttransaktionen i fråga, kan de indiska myndigheterna inte längre påverka beviljandet av subventionen. Mot denna bakgrund bör förmånerna inom ramen för fokusproduktsystemet beräknas som summan av alla krediter som förvärvats i samband med exporttransaktioner inom ramen för detta system under undersökningsperioden.
- (145) Vid beräkningen av subventionsbeloppet (täljare) drogs i de fall en berättigad begäran lämnats in sådana avgifter som var nödvändiga för att erhålla subventionen av från de krediter som fastställts, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över den totala exportomsättningen under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (146) Den subventionsmarginal som fastställts inom ramen för detta system för de fem berörda företagen under undersökningsperioden uppgick till 1,59 %, 1,75 %, 1,77 %, 1,85 % och 1,95 %.

3.2.4 Tullrestitutionssystemet (DDS i tabeller)

a) Rättslig grund

- (147) Tullrestitutionssystemet beskrivs närmare i restitutionreglerna för tull och centrala punktskatter (Customs & Central Excise Duties Drawback Rules) från 1995, ändrade genom efterföljande meddelanden.

b) Stödberättigande

- (148) Alla exporterande tillverkare och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system.

c) Praktiskt genomförande

- (149) Exportörer som omfattas av detta system kan ansöka om ett restitutionsbelopp, vilket beräknas som andel av värdet av de produkter som exporteras enligt detta system. Tullrestitutionssatserna har fastställts av de indiska myndigheterna för ett antal produkter, inklusive den berörda produkten. Tullrestitutionssatserna fastställs på grundval av den genomsnittliga mängden eller det genomsnittliga värdet för det material som används som insatsvaror vid tillverkning av en produkt och som de genomsnittliga tullbelopp som betalats på insatsvaror. De är tillämpliga oberoende av om importtullar faktiskt har betalats eller inte. Tullrestitutionsatsen för den berörda produkten under undersökningsperioden var 3 % fram till den 9 oktober 2012, 2,1 % mellan den 10 oktober 2012 och den 20 september 2013 och 1,7 % från och med den 21 september 2013 av fob-värdet.

- (150) För att kunna beviljas förmåner inom ramen för detta system måste ett företag exportera. Vid den tidpunkt då uppgifter om transporten matas in i tullservern (ICEGATE) anges det att exporten äger rum inom ramen för tullrestitutionssystemet och tullrestitutionsbeloppet fastställs oåterkalleligen. Efter det att det levererande företaget har lämnat in sitt exportintyg, EGM (Export General Manifest), och tullkontoret med tillfredsställande resultat har jämfört dokumentet med uppgifterna i exporthandlingen, är alla villkor uppfyllda för utbetalning av restitutionsbeloppet, antingen genom direkt utbetalning till exportörens bankkonto eller i form av en växel.
- (151) Exportören måste också lämna bevis för exportinkomsten i form av ett bankintyg om att exporten utförts (BRC, *Bank Realisation Certificate*). Detta dokument kan tillhandahållas efter det att restitutionsbeloppet har betalats ut, men de indiska myndigheterna kommer att återvinna det utbetalda beloppet om exportören inte lämnar in ett BRC inom en viss tidsfrist.
- (152) Restitutionsbeloppet kan användas för valfritt ändamål.
- (153) Det konstaterades att det enligt indiska redovisningsprinciper är möjligt att periodisera tullrestitutionsbelopp och bokföra dem som inkomster i affärsredovisningen när exportåtagandet uppfylls.
- (154) Två av de kontrollerade exporterande tillverkarna använde tullrestitutionssystemet under undersökningsperioden.

d) Slutsats om tullrestitutionssystemet

- (155) Tullrestitutionssystemet innebär att subventioner i den mening som avses i artikel 3.1 a i och 3.2 i grundförordningen beviljas. Det så kallade tullrestitutionsbeloppet är ett ekonomiskt bidrag från de indiska myndigheterna eftersom det tillhandahålls som en direkt överföring. Tullrestitutionsbeloppet innebär också att exportörer får en förmån genom att deras likviditet förbättras enligt villkor som inte finns tillgängliga på marknaden.
- (156) Tullrestitutionsbeloppet för export bestäms av de indiska myndigheterna för varje produkt. Trots att man kallar systemet för ett tullrestitutionssystem har det inte de egenskaper som tillskrivs ett godkänt tullrestitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen. Den kontanta betalningen till exportören är inte knuten till faktiska betalningar av importtullar för råmaterial och är ingen tullkredit för att avräkna importtullar för tidigare eller framtida import av råmaterial.
- (157) Detta bekräftas av de indiska myndigheternas cirkulärskrivelse nr 24/2001, där det tydligt anges att "[tullrestitutionssatserna] har inget samband med det faktiska förbrukningsmönstret för insatsvaror och det faktiska tullbeloppet för insatsvaror för en viss exportör eller enskilda avsändningar [...]" och där regionala myndigheter anvisas att "inga bevis för faktiska tullar som elagts på importerade eller inhemska insatsvaror [...] bör krävas av fältkontoren tillsammans med [begäran om restitution] som lämnas av exportörer".
- (158) Den betalning som sker i form av en direkt överföring av medel från de indiska myndigheterna efter export av exportörer måste betraktas som ett direkt bidrag från de indiska myndigheterna som är knutet till exportresultat och betraktas därför som selektivt och utjämningsbart enligt artikel 4.4 första stycket a i grundförordningen.
- (159) Mot denna bakgrund dras slutsatsen att tullrestitutionssystemet är utjämningsbart.

e) Beräkning av subventionens storlek

- (160) I enlighet med artiklarna 3.2 och 5 i grundförordningen beräknades storleken på den utjämningsbara subventionen som den fördel som konstaterats för mottagaren under undersökningsperioden. I detta avseende ansågs det att mottagaren erhåller förmånen vid den tidpunkt då exporttransaktionen sker enligt detta system. Vid denna tidpunkt blir de indiska myndigheterna förpliktade att erlagga restitutionsbeloppet, vilket utgör ett finansiellt bidrag enligt artikel 3.1 a i i grundförordningen. De indiska myndigheterna kan inte längre påverka beviljandet av subventionen när tullmyndigheterna väl utfärdat en exporthandling som innehåller uppgift om bl.a. storleken på tullrestitutionen för exporttransaktionen i fråga. Mot denna bakgrund bör förmånerna inom ramen för tullrestitutionssystemet beräknas som summan av alla tullrestitutionsbelopp som erhållits i samband med exporttransaktioner inom ramen för detta system under undersökningsperioden.
- (161) I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades dessa subventionsbelopp över den totala exportomsättningen för den berörda produkten under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (162) Baserat på ovanstående fastställdes subventionsmarginalerna för detta system för de två berörda företagen under undersökningsperioden till 0,24 % respektive 2,12 %.

3.2.5 Systemet med förhandstillstånd (AAS i tabeller)

a) Rättslig grund

- (163) Systemet med förhandstillstånd beskrivs närmare i punkterna 4.1.1–4.1.14 i FTP 09–14 och punkt 4.1–4.30 i förfarandehandboken 09–14 (volym I).

b) Stödberättigande

- (164) Systemet med förhandstillstånd består av sex delsystem, som beskrivs närmare i skäl 165. Delsystemen skiljer sig åt bl.a. vad beträffar vilka företag och verksamheter som omfattas. Exporterande tillverkare och exporterande handlare som "har anknytning till" stödjande tillverkare kan få förhandstillstånd för fysisk export och förhandstillstånd för årligt behov. Exporterande tillverkare som levererar till en slutgiltig exportör kan få förhandstillstånd för mellanliggande leverans. Huvudleverantörer som levererar till företag som ingår i de kategorier av "leverans likställd med export" som nämns i punkt 8.2 i FTP 09–14, t.ex. leverantörer till exportorienterade företag, kan få förhandstillstånd för leverans likställd med export. Slutligen kan mellanliggande leverantörer till exporterande tillverkare få förmåner från leveranser likställda med export inom ramen för delsystemen med dokument för förhandsbefrielse och med ömsesidig inhemsk remburs.

c) Praktiskt genomförande

- (165) Förhandstillstånd kan utfärdas i fråga om följande:

- a) Fysisk export: Detta är det viktigaste delsystemet. Det möjliggör tullfri import av insatsvaror för att tillverka en specifik resulterande exportprodukt. Med "fysisk" i detta avseende menas att exportprodukten måste lämna Indiens territorium. I licensen anges den tillåtna importmängden och exportskyldigheten, inbegripet typen av exportprodukt.
- b) Årligt behov: Denna typ av tillstånd är inte knutet till någon specifik exportprodukt utan till en bredare produktgrupp (t.ex. kemiska och närstående produkter). Licensinnehavaren kan – upp till ett visst tröskelvärde som bestäms av företagets tidigare exportresultat – tullfritt importera varje insatsvara som ska användas för att tillverka en produkt som ingår i en sådan produktgrupp. Företaget kan välja att exportera varje typ av resulterande produkt som ingår i produktgruppen och som tillverkats av sådant tullfritt material.
- c) Mellanliggande leverans: Detta delsystem omfattar fall där två tillverkare avser att tillverka en bestämd exportprodukt och delar upp tillverkningsprocessen mellan sig. Den tillverkande exportören som tillverkar halvfabrikatet kan tullfritt importera insatsvaror och för detta syfte få ett förhandstillstånd för mellanliggande leverans. Den slutgiltiga exportören slutför tillverkningen och är skyldig att exportera den färdiga produkten.
- d) Leverans likställd med export: Genom detta delsystem kan en huvudleverantör tullfritt importera insatsvaror som behövs för att tillverka varor som ska säljas som leveranser likställda med export till de kundkategorier som nämns i punkt 8.2 b–f, g, i och j i FTP 09–14. Enligt de indiska myndigheterna avses med leverans likställd med export sådana transaktioner där de levererade varorna inte lämnar landet. Ett flertal leveranskategorier betraktas som leveranser likställda med export förutsatt att varorna har tillverkats i Indien, t.ex. leveranser av varor till ett exportorienterat företag eller till ett företag i en särskild ekonomisk zon.
- e) Dokument för förhandsbefrielse: En innehavare av ett förhandstillstånd som avser att anskaffa insatsvaror från inhemska källor i stället för att direktimportera dem har möjlighet att göra detta med hjälp av dokument för förhandsbefrielse. I sådana fall godkänns förhandstillstånden som dokument för förhandsbefrielse och överläts till den inhemska leverantören vid leverans av de varor som anges i dessa. Överlåtelsen av dokumentet för förhandsbefrielse berättigar den inhemska leverantören till de förmåner enligt systemet med leveranser likställda med export som beskrivs i punkt 8.3 i FTP 09–14 (dvs. förhandstillstånd för mellanliggande leverans/leverans likställd med export, tullrestitution och återbetalning av slutlig punktskatt vid leverans likställd med export). Genom systemet med dokument för förhandsbefrielse återbetalas skatter och tullar till leverantören i stället för till den slutgiltiga exportören i form av tullrestitution/återbetalning av tull. Skatter och tullar kan återbetalas för såväl inhemska insatsvaror som importerade insatsvaror.
- f) Ömsesidig inhemsk remburs: Även detta delsystem täcker inhemska leveranser till en innehavare av ett förhandstillstånd. Innehavaren av ett sådant tillstånd kan vända sig till en bank för att teckna en inhemsk remburs till förmån för en inhemska leverantör. Banken godkänner tillståndet för direkt import endast i fråga om värdet och volymen med avseende på de varor som anskaffas på den inhemska marknaden i stället för att importeras. Den inhemska leverantören får rätt till de förmåner enligt systemet med leveranser likställda med export som beskrivs i punkt 8.3 i FTP 09–14 (dvs. förhandstillstånd för mellanliggande leverans/leverans likställd med export, tullrestitution eller återbetalning av slutlig punktskatt vid leverans likställd med export).

- (166) Under undersökningsperioden erhöj tre kontrollerade företag förmåner knutna till den berörda produkten inom ramen för systemet med förhandstillstånd. Dessa företag utnyttjade de ovannämnda delsystemen a, d och e. Det är därför inte nödvändigt att fastställa huruvida de andra outnyttjade delsystemen är utjämningsbara.
- (167) För att det ska vara möjligt för de indiska myndigheterna att företa kontroller har innehavaren av ett förhandstillstånd rättslig skyldighet att i ett särskilt format korrekt "redovisa förbrukningen och användningen av tullfritt importerade/inhemskt anskaffade varor" (se kapitlen 4.26 och 4.30 samt tillägg 23 till förfarandehandboken 09–14), dvs. föra ett register över den faktiska förbrukningen. Detta register måste kontrolleras av en auktoriserad extern revisor/kostnadsrevisor (*cost and works accountant*), som utfärdar ett intyg om att det föreskrivna registret och de relevanta underlagen har granskats och att de uppgifter som lämnas enligt tillägg 23 är korrekta i alla avseenden.
- (168) När det gäller användningen av systemet med förhandstillstånd för fysisk export enligt skäl 165 a, som användes av två kontrollerade företag under undersökningsperioden, fastställer de indiska myndigheterna volymen och värdet av vad som får importeras och vad som måste exporteras och anger detta i förhandstillståndet. Dessutom ska myndigheternas tjänstemän vid import- och exporttillfällena registrera transaktionerna i förhandstillståndet. Den importvolym som tillåts inom ramen för systemet med förhandstillstånd fastställs av de indiska myndigheterna på grundval av standardnormer för input/output, som finns för de flesta produkter, inklusive den berörda produkten.
- (169) Importerade insatsvaror får inte överföras och måste användas för att tillverka den resulterande exportprodukten. Skyldigheten att exportera måste fullgöras inom en viss tidsfrist efter tillståndets utfärdande (24 månader med möjlighet till två förlängningar på 6 månader vardera).
- (170) Undersökningen visade att de kontrollkrav som ställts av de indiska myndigheterna inte uppfylldes i praktiken.
- (171) Endast ett av de två kontrollerade företag som använde detta delsystem upprätthöll ett register över tillverkning och förbrukning. Förbrukningsregistret kunde dock inte alltid användas för att kontrollera vilka insatsvaror som förbrukades vid produktion av den exporterade produkten och i vilka mängder. När det gäller de kontrollkrav som anges ovan fanns det ingen dokumentation hos företagen som visade att den externa revisionen av förbrukningsregistret ägde rum. Det anses därför att de exportörer som är föremål för undersökningen inte har kunnat påvisa att de relevanta bestämmelserna inom ramen för utrikeshandelspolitiken har uppfyllts.
- (172) När det gäller användningen av systemet med förhandstillstånd för förhandsbefrielse enligt skäl 165 e, som användes av ett kontrollerat företag under undersökningsperioden, fastställs den importvolym som tillåts enligt detta system som andel av den volym färdiga produkter som exporteras. I licenserna beräknas den tillåtna importen antingen i termer av importmängd eller i termer av importvärde. I båda fallen bestäms satsen för att fastställa tillåtna tullfria inköp för de flesta produkter, inklusive den produkt som omfattas av denna undersökning, på grundval av standardnormerna för input/output. De insatsvaror som anges i licenserna är varor som används i tillverkningen av den berörda färdiga produkt som exporteras.
- (173) En innehavare av ett förhandstillstånd som avser att anskaffa insatsvaror från inhemska källor i stället för att direktimportera dem har möjlighet att göra detta med hjälp av dokument för förhandsbefrielse. I sådana fall godkänns förhandstillstånden som dokument för förhandsbefrielse och överläts till leverantören vid leverans av de varor som anges i dessa. Överlåtelsen av dokument för förhandsbefrielse berättigar leverantören till samma förmåner som om han hade exporterat, t.ex. tullrestitution i samband med export och återbetalning av den så kallade slutliga punktskatten.
- (174) Undersökningen visade att de kontrollkrav som ställts av de indiska myndigheterna inte uppfylldes i praktiken.
- (175) När det gäller användningen av systemet med förhandstillstånd för leverans likställd med export enligt skäl 165 d, som användes av ett kontrollerat företag under undersökningsperioden, fastställer de indiska myndigheterna både vad som får importeras och vad som måste exporteras i volym och värde och anger detta i tillståndet. Dessutom ska myndigheternas tjänstemän vid import- och exporttillfällena registrera transaktionerna i tillståndet. Den importvolym som tillåts inom ramen för detta system fastställs av de indiska myndigheterna på grundval av standardnormer för input/output.
- (176) Skyldigheten att exportera måste fullgöras inom en viss tidsfrist efter det att tillståndet utfärdats (24 månader med möjlighet till två förlängningar på 6 månader vardera).
- (177) Det fastställdes att det inte fanns någon koppling mellan de importerade insatsvarorna och de exporterade färdiga produkterna. Dessutom konstaterades det att den sökande inte förde det obligatoriska register över förbrukningen som avses i skäl 167, vilket ska kontrolleras av en extern revisor. Fastän detta krav överträdades erhöj den sökande förmåner inom ramen för systemet för förhandstillstånd.

d) Slutsatser om systemet för förhandstillstånd

- (178) Befrielsen från importtull utgör en subvention enligt artikel 3.1 a ii och artikel 3.2 i grundförordningen, dvs. ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna, eftersom befrielsen minskar de tullintäkter som annars skulle erhållas, vilket innebär att de undersökta exportörerna beviljas en förmån genom att befrielsen förbättrar deras likviditet.
- (179) Alla berörda delsystem i detta fall är dessutom klart och tydligt rättsligt knutna till exportresultat och betraktas därför som selektiva och utjämningsbara enligt artikel 4.4 första stycket a i grundförordningen. Ett företag kan inte erhålla förmåner inom ramen för detta system om det inte åtar sig att exportera.
- (180) Inget av de berörda delsystemen i detta fall kan betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen. Det uppfyller inte de regler som fastställs i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. De indiska myndigheterna tillämpade inte ett effektivt kontrollsystem eller ett förfarande för att kunna avgöra vilka insatsvaror och vilka mängder av dem som förbrukats vid tillverkningen av den exporterade produkten (se avsnitt II.4 i bilaga II till grundförordningen och, när det gäller restitutionssystem som tillåter substitution, avsnitt II.2 i bilaga III till grundförordningen). Vidare anses att standardnormerna för den berörda produkten inte var tillräckligt exakta och att de inte i sig kan betraktas som ett system för att kontrollera den faktiska förbrukningen, eftersom utformningen av dem inte gör det möjligt för de indiska myndigheterna att med tillräcklig noggrannhet kontrollera vilka mängder insatsvaror som förbrukats vid exporttillverkningen. De indiska myndigheterna utförde inte heller några ytterligare granskningar avseende de insatsvaror som faktiskt förbrukats, vilket de normalt sett borde ha gjort när det saknas ett effektivt tillämpat kontrollsystem (se avsnitt II.5 i bilaga II och avsnitt II.3 i bilaga III till grundförordningen).
- (181) Efter meddelandet av uppgifter påpekade en indisk exporterande tillverkare som ingick i urvalet att systemet inte kunde utjämnas eftersom företaget uppfyllde sin rättsliga skyldighet när det gäller de oberoende granskningarna av registret över förbrukning av insatsvaror, och att detta borde ses som tillräcklig kontroll för de indiska myndigheterna. Ett sådant påstående kan inte godtas. De indiska myndigheternas kontroll hör inte ihop med företagets eventuella skyldigheter. Kontrollbesöket bekräftade att de indiska myndigheternas kontrollsystem inte uppfyller reglerna i avsnitt II.4 i bilaga II till grundförordningen. Detta påstående måste därför avvisas.
- (182) Samma part framhöll att det är lagligt att slå ihop licenser i Indien och att företag inte kan missgynnas av användningen av den totala exportomsättningen i stället för omsättningen för den berörda produkten i beräkningen av subventionsmarginalen. Huruvida det är lagligt att slå ihop licenser i Indien i sig var emellertid irrelevant i detta sammanhang. Undersökningen avslöjade att som ett resultat av sammanslagningen kunde inte någon rimlig fördelning av licenser som motsvarar polyesterstapelfibrer göras. Fördelen på huvudgruppsnivå och inte på polyesterstapelfibrernivå måste ha använts i beräkningarna av subventionsmarginalen, eftersom den kontrollerade information inte lämnade utrymme för en korrekt fördelning av användningen av insatsvaror (som används i produktionen av övriga produkter) för endast polyesterstapelfibrer. Detta påstående måste därför avvisas.
- (183) De delsystem som avses i skäl 165 i, iv och v är därför utjämningsbara.

e) Beräkning av subventionens storlek

- (184) Eftersom det inte rör sig om ett godkänt tullrestitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution motsvarar den utjämningsbara förmånen avskrivningen av de totala importtullar som normalt tas ut vid import av insatsvaror. I detta sammanhang ska det noteras att grundförordningen inte bara föreskriver att avskrivning av ett "alltför stort" tullbelopp får utjämnas. Enligt artikel 3.1 a ii och led i i bilaga I till grundförordningen får en alltför stor avskrivning av tullar endast utjämnas om villkoren i bilagorna II och III till grundförordningen är uppfyllda. Dessa villkor var inte uppfyllda i detta fall. Om det inte fastställs att det finns ett adekvat övervakningssystem är det ovannämnda undantaget för restitutionssystem således inte tillämpligt och de normala reglerna för utjämnning av obetalda tullar (uteblivna intäkter), snarare än en föregiven alltför stor avskrivning, är tillämpliga. I enlighet med avsnitt II i bilaga II och avsnitt II i bilaga III till grundförordningen är den undersökande myndigheten inte skyldig att beräkna omfattningen av den alltför stora avskrivningen. Tvärtom behöver den undersökande myndigheten enligt artikel 3.1 a ii i grundförordningen bara fastställa att det föreligger tillräcklig bevisning för att det angivna kontrollsystemet inte är lämpligt.

- (185) Subventionsbeloppen för de företag som utnyttjade systemet med förhandstillstånd beräknades på grundval av uteblivna importtullar (grundläggande tull och särskild tilläggstull) på det material som importerats inom ramen för delsystemet under undersökningsperioden (täljare). I enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen drogs sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventioner av från subventionsbeloppen i de fall då väl underbyggda ansökningar om detta hade lämnats in. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över exportomsättningen för den berörda produkten under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (186) Den subventionsmarginal som fastställts inom ramen för detta system för de tre berörda företagen under undersökningsperioden uppgick till 0,11 %, 1,89 % respektive 4,31 %.

3.2.6 Systemet med tillstånd för tullfri import (DFIA i tabeller)

a) Rättslig grund

- (187) Systemet med tillstånd för tullfri import beskrivs närmare i punkterna 4.2.1–4.2.47 i FTP 09–14 och punkterna 4.31–4.36 i förfarandehandboken 09–14 (volym I).

b) Stödberättigande

- (188) Alla exporterande tillverkare och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system.

c) Praktiskt genomförande

- (189) Systemet med tillstånd för tullfri import är tillämpligt före och efter export och möjliggör tullfri import av varor som fastställts enligt standardnormerna för input/output men som, när det gäller överlåtbara tillstånd för tullfri import, inte nödvändigtvis behöver användas vid framställningen av exportprodukten.
- (190) Tillstånden för tullfri import omfattar endast importen av de insatsvaror som föreskrivs i standardnormerna. Importberättigandet är begränsat till den kvantitet och det värde som anges i standardnormerna, men det kan på begäran ändras av de regionala myndigheterna.
- (191) Exportskyldigheten är föremål för ett krav på minsta förädlingsvärde på 20 %. Exporten kan genomföras innan ett tillstånd för tullfri import utfärdas, och i så fall fastställs importberättigandet i förhållande till den preliminära exporten.
- (192) När exportskyldigheten fullgjorts kan exportören begära att tillståndet för tullfri import görs överlåtbart, vilket i praktiken innebär ett tillstånd att sälja licensen för tullfri import på marknaden.
- (193) En av de kontrollerade exporterande tillverkarna använde systemet med tillstånd för tullfri import under undersökningsperioden.

d) Slutsats beträffande systemet med tillstånd för tullfri import

- (194) Befrielsen från importtullar är en subvention i enlighet med artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen. Den utgör ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna eftersom den minskar de tullintäkter som annars skulle erhållas, och eftersom de undersökta exportörerna beviljas en förmån genom att befrielsen förbättrar deras likviditet.
- (195) Systemet med tillstånd för tullfri import är vidare rättsligt knutet till exportresultat och betraktas därför som selektivt och utjämningsbart enligt artikel 4.4 första stycket led a i grundförordningen.
- (196) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt tullrestitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i enlighet med artikel 3.1 a led ii i grundförordningen. Det uppfyller inte de strikta reglerna i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. Särskilt gäller följande: i) Det möjliggör retroaktiv återbetalning eller restitution av importavgifter för insatsvaror som förbrukas vid tillverkningen av en annan produkt; ii) det finns inget kontrollsystem eller förfarande för att bekräfta vilka insatsvaror som eventuellt förbrukas vid tillverkningen av den exporterade produkten eller huruvida en alltför stor förmån har beviljats enligt led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen och iii) överlåtbarheten för intyg/tillstånd innebär indirekt att en exportör som beviljats tillstånd för tullfri import inte är skyldig att faktiskt använda intyget för att importera insatsvarorna.

- (197) Efter offentliggörandet påpekade en indisk exporterande tillverkare som ingick i urvalet att det kontrollsystem som inrättats i Indien är rimligt, verkningfullt och i linje med affärsmetoder i Indien och därför finns inte längre den "huvudsakliga" anledningen till att utjämna systemet. Tvärtom vad som framhölls bekräftade inte undersökningen att kontrollsystemet i Indien gör det möjligt att kontrollera huruvida några och i så fall vilka insatsvaror som förbrukas i samband med tillverkningen av den exporterade produkten, eller huruvida en alltför stor förmån beviljats i den mening som avses i led i i bilaga I och bilagorna II och II till grundförordningen. Vidare bestred inte heller tillverkaren det faktum att systemet möjliggör retroaktiv återbetalning eller restitution av importavgifterna för de insatsvaror som förbrukas vid tillverkningen av en annan produkt, eller att överlåtbarheten för intyg/tillstånd indirekt innebär att en exportör som beviljats tillstånd för tullfri import inte är skyldig att faktiskt använda intyget för att importera insatsvarorna. Detta påstående måste därför avvisas.

e) Beräkning av subventionens storlek

- (198) Eftersom det inte rör sig om ett godkänt tullrestitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution, motsvarar den utjämningsbara förmånen avskrivningen av de totala importtullar som normalt tas ut vid import av insatsvaror. I detta sammanhang ska det noteras att grundförordningen inte bara föreskriver att avskrivning av ett "alltför stort" tullbelopp får utjämnas.
- (199) Enligt artikel 3.1 a ii och led i i bilaga I till grundförordningen får en alltför stor avskrivning av tullar utjämnas endast om villkoren i bilagorna II och III till grundförordningen är uppfyllda. Dessa villkor var inte uppfyllda i detta fall. Om det inte fastställs att det finns ett adekvat övervakningssystem är det ovannämnda undantaget för restitutionssystem således inte tillämpligt, och de normala reglerna för utjämning av obetalda tullar (uteblivna intäkter), snarare än en föregiven alltför stor avskrivning, är tillämpliga. I enlighet med avsnitt II i bilaga II och avsnitt II i bilaga III till grundförordningen är den undersökande myndigheten inte skyldig att beräkna omfattningen av den alltför stora avskrivningen. Tvärtom behöver den undersökande myndigheten enligt artikel 3.1 a ii i grundförordningen bara fastställa att det föreligger tillräcklig bevisning för att det angivna kontrollsystemet inte är lämpligt.
- (200) Subventionsbeloppen för de företag som utnyttjade systemet med tillstånd för tullfri import beräknades på grundval av uteblivna importtullar (grundläggande tull och särskild tilläggstull) på det material som importerats inom ramen för delsystemet under undersökningsperioden (täljare). I enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen drogs sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventioner av från subventionsbeloppen i de fall då väl underbyggda ansökningar om detta hade lämnats in. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över exportomsättningen för den berörda produkten under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (201) Den subventionsmarginal som fastställts inom ramen för detta system för det enda berörda företaget under undersökningsperioden var 4,95 %.

3.2.7 Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror (EPCGS i tabeller)

a) Rättslig grund

- (202) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror beskrivs närmare i kapitel 5 i FTP 09–14 och kapitel 5 i förfarandehandboken 09–14 (volym I).

b) Stödberättigande

- (203) Tillverkande exportörer/exporterande handlare som "har anknytning till" stödjande tillverkare samt tjänsteleverantörer är stödberättigade enligt detta system.

c) Praktiskt genomförande

- (204) På villkor att ett företag gör ett exportåtagande får det importera kapitalvaror (nya och begagnade kapitalvaror som är högst tio år gamla) med en nedsatt tullsats. För detta ändamål utfärdar de indiska myndigheterna, efter ansökan och mot betalning av en avgift, en licens inom ramen för detta system. Systemet innebär att en reducerad importtullsats på 3 % tas ut på samtliga kapitalvaror som importeras inom ramen för systemet. För att exportåtagandet ska anses vara fullgjort måste företaget använda de importerade kapitalvarorna för att tillverka en viss mängd exportvaror under en viss period. Enligt FTP 09–14 kan kapitalvarorna importeras med en tullsats på 0 % inom ramen för systemet, men i så fall blir tidsperioden för fullgörande av exportåtagandet kortare.

- (205) Innehavaren av en licens enligt detta system kan också anskaffa kapitalvarorna på den inhemska marknaden. I detta fall kan den inhemska tillverkaren av kapitalvarorna ta i anspråk en rätt till tullfri import av sådana delar som behövs för att tillverka kapitalvarorna. Alternativt kan den inhemska tillverkaren ta i anspråk förmånen av den leverans likställd med export som anses ha ägt rum till följd av leverans av kapitalvaror till en innehavare av en licens enligt detta system.
- (206) Det konstaterades att de tre företagen i stickprovet erhöll skattelättnader enligt systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror som kunde fördelas till den berörda produkten under undersökningsperioden.
- d) Slutsatser om systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror
- (207) Systemet innebär att subventioner beviljas i den mening som avses i artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen. Den nedsatta tullen utgör ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna, eftersom den innebär en minskning av de tullintäkter som de indiska myndigheterna annars skulle ha fått. Den nedsatta tullen innebär också att exportören får en förmån, eftersom de tullar som inte behöver betalas vid import förbättrar företagets likviditet.
- (208) Systemet är vidare rättsligt sett knutet till exportresultat, eftersom licenserna i fråga inte kan erhållas utan exporttåtagande. Systemet anses följaktligen vara selektivt och utjämningsbart enligt artikel 4.4 första stycket a i grundförordningen.
- (209) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror kan inte betraktas som ett godkänt tullrestitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i enlighet med artikel 3.1 a ii i grundförordningen. Kapitalvaror omfattas i enlighet med led i i bilaga I till grundförordningen inte av denna typ av godkända system, eftersom de inte förbrukas vid tillverkningen av exportprodukterna.

e) Beräkning av subventionens storlek

- (210) I enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen beräknades subventionsbeloppet på grundval av beloppet av obetalda tullar på importerade kapitalvaror, fördelat över en period som motsvarar en normal avskrivningstid för sådana kapitalvaror i den ifrågavarande industrin. Subventionsbeloppet för undersökningsperioden beräknades genom division av den totala summan obetalda tullar med avskrivningsperioden. Det på så sätt beräknade beloppet, som kan hänföras till undersökningsperioden, justerats genom att ränta har lagts till för denna period så att förmånens fulla värde över tiden skulle återspeglas. För detta ändamål ansågs marknadsräntan i Indien under undersökningsperioden vara lämplig. För beräkningen av subventionsbeloppet (täljare) drogs, i de fall väl underbyggda ansökningar om detta lämnats in, sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventioner av från denna summa, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen.
- (211) I enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över exportomsättningen under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (212) Efter meddelandet av uppgifter begärde två indiska exporterande tillverkare som ingick i urvalet en ny granskning och en omberäkning av subventionsbeloppet. De hävdade att en licens enligt systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte kan ogiltigförklaras och leda till inhemsk upphandling av kapitalvaror där central punkt-skatt skulle gälla. I detta fall lämnades dock ingen uttrycklig hänvisning till de särskilda ogiltigförklarade licenserna. Denna fråga togs inte heller upp under undersökningen, vilket skulle ha möjliggjort en ordentlig kontroll av denna invändning. I varje fall utgick fastställandet av storleken på subventionsbeloppet från det kontrollerade företagets register över inköpta insatsvaror inom ramen för detta system. Detta påstående måste därför avvisas.
- (213) Den subventionsmarginal som fastställts med avseende på detta system under undersökningsperioden för de tre berörda företagen uppgick till 0,37 %, 0,40 % och 0,46 %.

3.2.8 Stimulanssystemet (PSI i tabeller)

a) Rättslig grund

- (214) I syfte att uppmuntra spridningen av industrier till mindre utvecklade områden i delstaten har regeringen i Maharashtra sedan 1964 beviljat nya och expanderande anläggningar som inrättats i delstatens utvecklingsregioner stimulansåtgärder enligt ett system som är allmänt känt som "Package Scheme of Incentives". Systemet har ändrats flera gånger sedan det infördes och de versioner som är relevanta för denna undersökning är versionerna från 2001 och 2007. Stimulanssystemet från 2001 är daterat den 31 mars 2001 och regleras i resolution nr IDL-1021/(CR-73)/IND-8. Stimulanssystemet från 2007 är daterat den 30 mars 2007 och regleras i resolution nr PSI-1707/(CR-50)/IND-8.

b) Stödberättigande

- (215) I ovannämnda resolutioner anges de industri- och företagskategorier som kan vara berättigade till stimulansåtgärder.

c) Praktiskt genomförande

- (216) I syfte att uppmuntra spridningen av industrier till mindre utvecklade områden har myndigheterna i Maharashtra beviljat stimulansåtgärder för nya/expanderande industriföretag som inrättas i delstaten Maharashtrans utvecklingsregioner. I bilaga I till resolutionen klassificeras de områden i delstaten som kan komma i fråga för stimulansåtgärder inom ramen för detta system. Stimulansåtgärderna i 2007 års system kan bara begäras om ett behörighetsintyg har utfärdats enligt 2007 års system och förmånstagaren har uppfyllt bestämmelserna och villkoren i behörighetsintyget. Det senare utfärdas av genomförande organet (statligt organ) och träder i kraft från och med det datum då förmånstagaren (även kallad behörig enhet) påbörjar den kommersiella tillverkningen.
- (217) Stimulanssystemet består av flera delsystem, av vilka följande två beviljade förmåner till två exporterande tillverkare som kontrollerades under undersökningsperioden:
- Electricity Duty Exemption (systemet med befrielse från skatt på elektricitet) (EDE i tabeller).
 - Industrial Promotion Subsidy (systemet med subventioner för främjande av industrin) (IPS i tabeller).
- (218) Systemet med befrielse från skatt på elektricitet beviljas till nya stödberättigade enheter som inrättats i specifika områden under en period som anges i behörighetsintygen. I detta fall är de två berörda exporterande tillverkarna befriade från betalning av skatt på elektricitet i nio respektive sju år. I andra delar av delstaten beviljas dessutom företag som är exportorienterade till 100 % samt företag inom informationsteknik och bioteknik befrielse från skatt på elektricitet under tio år.
- (219) Under undersökningen fann man att en av de exporterande tillverkarna i Maharashtra drog nytta av delsystemet med befrielse från skatt på elektricitet under undersökningsperioden.
- (220) Systemet med subventioner för främjande av industrin ger förmånstagaren rätt till en subvention som motsvarar en andel på 75–100 % av summan av stödberättigande investeringar minus summan av förmåner från andra delsystem inom stimulanssystemet, t.ex. systemet med befrielse från skatt på elektricitet. Förmånen tilldelas över en tidsperiod som anges i behörighetsintyget och får inte överstiga summan av den moms som betalats till delstaten Maharashtra under samma period. De tillgängliga investeringarna är investeringskostnader till byggnader, anläggningar och maskiner.
- (221) Under undersökningen fann man att två av de exporterande tillverkarna i Maharashtra drog nytta av delsystemet med subventionering för främjande av industrin.
- (222) Efter meddelandet av uppgifter påpekade två indiska exporterande tillverkare att det delsystem med subventioner för främjande av import som erbjöds av myndigheterna i Maharashtra inte gäller för framställning, tillverkning eller export av polyesterstapelfibrer, varken direkt eller indirekt, och att förmånen beror på storleken på de inhemska skatter som betalas. De menade också att syftet med systemet inte är att ge exporterande tillverkare förmåner, utan att kompensera för de kostnader som uppstår på grund av att regionen är underutvecklad, och att systemet därför inte kan utjämnas. Dessutom påpekade de att systemet borde behandlas som en kapitalsubvention snarare än en återkommande subvention och att den totala förmån som tas emot borde spridas ut över den normala avskrivningsperioden för det subventionerade kapitalet. I detta avseende avslöjade undersökningen (se skäl 220) att bidraget betalas ut på årsbasis för de stödberättigande investeringarna, vilka utgörs av utgifter gällande byggnation, anläggningar och maskiner. Sådana investeringar har en direkt koppling till polyesterstapelfibrer. Det faktum att det årliga belopp som kan begäras begränsas av storleken på de inhemska skatter som betalas till myndigheterna i Maharashtra under samma period ändrar inte det faktum att den årliga förmånen från myndigheterna i Maharashtra utgör ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna som ger de exporterande tillverkare som ingår i undersökningen en förmån. Slutligen är det belopp som betalas på årsbasis inte en kapitalsubvention, även om investeringen i kapitalvaror ligger till grund för en sådan betalning. Detta påstående måste därför avvisas.

d) Slutsatser om systemet med befrielse från skatt på elektricitet och systemet med subventioner för främjande av industrin

- (223) Båda delsystemen utgör subventioner enligt artikel 3.1 a i och 3.2 i grundförordningen, dvs. ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna som innebär att de undersökta exportörerna beviljades en förmån.
- (224) Dessa subventionsdelssystem är selektiva i den mening som avses i artikel 4.3 i grundförordningen, eftersom den lagstiftning som den beviljande myndigheten omfattas av begränsade tillgången till detta system till ett begränsat antal företag inom en avgränsad geografisk region.

(225) Följaktligen anses denna subvention vara utjämningsbar.

e) Beräkning av subventionens storlek

- (226) I enlighet med artiklarna 3.2 och 5 i grundförordningen beräknades storleken på den utjämningsbara subventionen som den förmån som konstaterats för mottagaren med avseende på den berörda produkten under undersökningsperioden. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades beloppet (täljaren) över den exporterande tillverkarens totala omsättning för den berörda produkten under undersökningsperioden, eftersom subventionen inte är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (227) Den subventionsnivå som fastställdes avseende delsystemet med befrielse från skatt på elektricitet för det enda företag som nyttjade denna förmån uppgick till 0,31 %.
- (228) Den subventionsnivå som fastställts inom ramen för delsystemet med subventioner för främjande av industrin under undersökningsperioden för de berörda företagen uppgick till 1,03 % respektive 1,91 %.

3.2.9 Storleken på de utjämningsbara subventionerna

- (229) På grundval av resultaten av undersökningen fastställdes storleken på de utjämningsbara subventionerna för de kontrollerade exporterande tillverkarna, uttryckt som andel av värdet, till mellan 4,16 % och 7,65 % enligt följande tabell:

Tabell 1

Storleken på de utjämningsbara subventionerna – Indien

(%)

System	FMS	FPS	DDS	AAS	DFIA	EPCGS	PSI/EDE	PSI/IPS	Totalt
Företag									
Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd	0,42	1,77	—	—	—	—	0,31	1,91	4,41
Ganesha Ecosphere Ltd	—	1,95	0,24	0,11	4,95	0,40	—	—	7,65
Indo Rama Synthetics Ltd	0,15	1,75	—	1,89	—	0,37	—	1,03	5,19
Polyfibre Industries Pvt. Ltd	0,19	1,85	2,12	—	—	—	—	—	4,16
Reliance Industries Limited	0,63	1,59	—	4,31 %	—	0,46	—	—	6,99

3.3 VIETNAM

3.3.1 Allmänt

- (230) På grundval av uppgifterna i klagomålet och svaren på kommissionens frågeformulär undersöktes följande system, som påstods inbegripa beviljande av subventioner från Vietnams myndigheter:
- A. Förmånliga lån till industrin för polyesterstapelfibrer från statligt ägda banker och statliga uppmaningar och direktiv till privata banker samt räntestöd.
- B. Tillhandahållande av varor till industrin för polyesterstapelfibrer från statligt ägda företag mot för låg ersättning.
- C. Statligt tillhandahållande av mark mot för låg ersättning och andra markrelaterade förmåner.

- D. Program för befrielse från eller nedsättning av direkta skatter.
 - E. Program för indirekt beskattning och importtullar.
 - F. Överavskrivning för fasta tillgångar.
 - G. Andra subventionsprogram, inbegripet statliga, regionala och lokala system.
- (231) Kommissionen undersökte alla system som pekades ut i klagomålet. För varje system undersökte kommissionen i enlighet med artikel 3 i grundförordningen huruvida ett finansiellt bidrag från Vietnams myndigheter och en förmån som ges till de exporterande tillverkarna kunde konstateras. Undersökningen avslöjade i detta fall att alla förmåner som påträffats för de undersökta systemen understiger det tillämpliga tröskelvärdet i artikel 14.5 (*) i grundförordningen. Det är därför inte nödvändigt att dra några slutsatser om de enskilda systemens utjämningsbarhet.
- (232) Av tydlighetsskäl anges dock nedan uppgifter om systemen och motsvarande subventionsnivåer för de enskilda företagen, utan hänsyn till om subventionerna anses vara utjämningsbara eller inte. Förmånen beräknades i enlighet med artikel 6 i grundförordningen.

3.3.2 Enskilda subventionssystem

Subventionssystem som inte användes av de vietnamesiska exporterande tillverkarna under undersökningsperioden

- (233) Undersökningen fann att följande system inte användes av de kontrollerade exporterande vietnamesiska tillverkarna:
- a) Tillhandahållande av varor till industrin för polyesterstapelfibrer från statligt ägda företag mot för låg ersättning.
 - b) Överavskrivning för fasta tillgångar.
 - c) Andra subventionsprogram, inbegripet statliga, regionala och lokala system.
- (234) Vad gäller det statliga tillhandahållandet av varor till industrin för polyesterstapelfibrer från statligt ägda företag mot för låg ersättning innehöll klagomålet i detta avseende ett påstående om att vietnamesiska tillverkare erhöll PTA/MEG, som kan användas som råmaterial för tillverkningen av polyesterstapelfibrer, till subventionerade priser. Undersökningen visade dock att ingen av de undersökta exporterande tillverkarna använde PTA/MEG som huvudsakligt råmaterial, utan att de alla använde återvunna PET-flaskor eller flingor från PET-flaskor i stället.
- (235) Efter meddelandet av uppgifter påpekade klaganden att kommissionen tillhandahöll en partiell analys för endast ett av systemen, dvs. tillhandahållandet av PTA/MEG mot subventionerade priser. När det gäller detta program framhöll klaganden att det sätt som urvalet gjordes på och det faktum att större tillverkare av polyesterstapelfibrer i Vietnam inte omfattades av undersökningen påverkade fastställandet av huruvida detta program innebar en subventionering. Klaganden tog även upp andra påstådda subventionsprogram i Vietnam för vilka upplysningar hade lämnats i klagomålet.
- (236) Som kommissionen har förklarat i skälen 32–34 och 42 var något stickprov inte nödvändigt för Vietnam, eftersom alla vietnamesiska exporterande tillverkare hade för avsikt att delta, och att de svar som togs emot av de tre samarbetande tillverkarna omfattade 99 % av importen från Vietnam. Därför är klagandens argument gällande stickprovet inte relevanta för undersökningens resultat. Det faktum att det finns andra stora tillverkare av polyesterstapelfibrer i Vietnam ifrågasätter inte heller i sig de samarbetande exporterande tillverkarnas representativitet. Kommissionen bekräftar att den inhämtade information och svar gällande alla påstådda subventioner som togs upp i klagomålet, även de som nämndes av klaganden i synpunkterna på meddelandet av uppgifter, men det slogs fast att dessa program inte användes av de exporterande tillverkarna. Kommissionen lämnade uppgifter om tillhandahållandet av PTA/MEG eftersom detta program framhölls i klagomålet som att det möjligen innebar en betydande utjämningsbar subvention.

Subventionssystem som användes av de undersökta vietnamesiska exporterande tillverkarna under undersökningsperioden.

- (237) Under undersökningen slogs det fast att nedanstående system användes av de kontrollerade exporterande vietnamesiska tillverkarna under undersökningsperioden.

(*) Se fotnot 3.

3.3.3 Förmånliga lån

3.3.3.1 Räntestöd efter investering från Vietnams utvecklingsbank

- (238) Vietnams utvecklingsbank (Vietnam Development Bank) är en statligt ägd programbank som etablerades 2006 enligt beslut nr 108/2006/QĐ-TTg för att genomföra statliga program för utvecklingsinvesteringsskredit och exportkredit. Under undersökningsperioden förvaltare Vietnams utvecklingsbank ett program för räntestöd för vissa lån från affärsbanker. Inom denna ram hade företag i Thai Binh-gruppen kontrakt med Vietnams programbank för lånestöd från Vietnams investerings- och utvecklingsbank (Bank for Investment and Development of Vietnam) och Vietcom Bank.
- (239) Den rättsliga grunden för programmet är dekret nr 75/2011/ND-CP av den 30 augusti 2011, som ersätter dekret nr 151/2006/ND-CP, dekret nr 106/2008/ND-CP och dekret nr 106/2004 ND-CP. Om kontrakten har undertecknats innan tillämpningen av dekret nr 75/2011 gäller det tidigare dekretet.
- (240) Förmånen från detta program är lika med skillnaden mellan den räntesats som erbjuds av Vietnams utvecklingsbank och räntesatserna från affärsbanker som tillämpas på dessa två företags lån. Programmet tillämpas på lång- och medelfristiga lån från affärsbanker som används för att finansiera investeringsprojekt.
- (241) Förmånen för detta system ligger på mellan 0 % och 0,28 %.

3.3.3.2 Lån med låg ränta som beviljas av vissa statligt ägda affärsbanker

- (242) Undersökningen visade att en betydande andel av Vietnams banksektor är statligt ägd: nästan 50 % av lånen i den vietnamesiska ekonomin under undersökningsperioden kom från de fem stora statligt ägda bankerna ⁽⁵⁾. Det finns begränsningar i fråga om utländskt ägande av banker som är etablerade i Vietnam ⁽⁶⁾. Affärsbanker uppmanas att erbjuda räntestöd till företag ⁽⁷⁾. Vietnams statsbank fastställer de högsta räntesatser som affärsbanker kan debitera för lån till vissa enheter ⁽⁸⁾. Upplysningar i akten visar att de statligt ägda affärsbankerna erbjuder lägre räntesatser än andra banker.
- (243) Flera lagar i Vietnam gällande banksektorn och utlåning avser förmånliga lån. Exempelvis hänvisar 2001 års förordning 1627 till lån till kunder som omfattas av en förmånlig kreditpolicy (artiklarna 20 och 26), och lagen om kreditinstitut hänvisar till subventionerade krediter (artikel 27).
- (244) Subventionsbeloppet beräknas utifrån den förmån som beviljats mottagarna under undersökningsperioden. I enlighet med artikel 6 b i grundförordningen anses den förmån som det lånande företaget får vara skillnaden mellan det belopp som det företaget betalar för det förmånliga lånet och det belopp som företaget skulle ha behövt betala för ett likvärdigt kommersiellt lån som det skulle kunna få på marknaden.
- (245) De upplysningar som beskrivs i skälen 242 och 243 pekar på betydande snedvridningar i den vietnamesiska finanssektorn. Därför använde kommissionen ett externt riktvärde för beräkning av förmåner vid förmånliga lån. Enligt skäl 231 sker detta utan inverkan på utjämningsbarheten för den subvention som kommer av förmånlig utlåning. Eftersom subventionen understiger tröskelvärdet drog kommissionen inte heller några slutliga slutsatser om huruvida de berörda bankerna är offentliga organ eller huruvida bankernas kreditriskbedömning är tillräcklig.
- (246) Det externa riktvärdet skulle enbart omfatta lån i valutan VND eftersom det inte fanns några bevis för att lån i USD subventionerades. Av de samarbetsvilliga företagen var det bara Thai Binh-gruppen som fick lån i VND. Riktvärdet beräknades med hjälp av låneräntesatserna för 48 länder med låg medelinkomst (BNP) under den senaste tillgängliga perioden (2012). Dessa länder valdes eftersom deras BNP liknar Vietnams BNP. Dessa uppgifter justerades sedan enligt inflationen under undersökningsperioden för att skapa verkliga räntesatser och ett medelvärde för de 48 länderna beräknades, för de länder där det fanns tillgängliga uppgifter. Världsbanken användes som källa till landets räntesatser och inflation. Medelvärdet för verklig räntesats för dessa länder med låg medelinkomst var 8,23 % under undersökningsperioden. Detta riktvärde jämfördes med de inflationsjusterade räntesatserna för alla lån i VND för de undersökta företagen.

⁽⁵⁾ Bank for Agriculture and Rural Development (Agribank), Vietnam Foreign Commercial Bank (Vietnams utrikeshandelsbank), Industrial and Commercial Bank (industri- och affärsbanken), Bank for Investment and Development of Vietnam (Vietnams investerings- och utvecklingsbank) och Mekong Housing Bank (Mekongs bostadsbank).

⁽⁶⁾ Artikel 4 i dekret 69/2007/ND-CP.

⁽⁷⁾ Artiklarna 2, 3 och 4a i premiärministerns beslut nr 443/QĐ-TTg av den 4 april 2009.

⁽⁸⁾ T.ex. cirkulär nr 1.0.2013/TT-NHNN, artikel 1.2 b, c och d.

- (247) Förmånen för detta program låg på mellan 0 % och 1,34 %.
- (248) Efter meddelandet av uppgifter bestred de vietnamesiska myndigheterna slutsatserna om snedvridningarna med avseende på Vietnams finansiella system och menade att kommissionen borde ha bedömt huruvida de statligt ägda affärsbankerna är offentliga organ och huruvida den kreditriskbedömning som utfördes av dessa är tillräcklig. De vietnamesiska myndigheterna anser att denna analys skulle ha påverkat slutsatsen om förekomsten av ett finansiellt bidrag och också användningen av ett externt riktmarke för att fastställa den förmån som beviljades av programmet.
- (249) Som anges i skälen 242–243 visar den information och de bevis som inhämtades under undersökningen på betydande snedvridningar i det vietnamesiska banksystemet. På grund av dessa snedvridningar måste ett externt riktmarke användas för att fastställa storleken på en eventuell förmån i enlighet med reglerna i grundförordningen. Eftersom förmånerna för de vietnamesiska exporterande tillverkarna underskrider tröskelvärdet anser kommissionen inte att man behöver undersöka huruvida bankerna är offentliga organ och/eller huruvida riskbedömningen är tillräcklig, enligt vad som klargörs i skälen 231–232.

3.3.4 Tillhandahållande av markanvändningsrättigheter

- (250) Bägge samarbetsvilliga exporterande tillverkare hade tilldelats markanvändningsrättigheter i särskilda industrizoner. Medan Thai Binh-gruppen fick markanvändningsrättigheterna direkt från staten, hyrs marken till Vietnam New Century Polyester Fibre Co Ltd (nedan kallat VNC) ut i andra hand genom ett företag som delvis ägs av staten.
- (251) Thai Binh-gruppen har tre tomter i industrizonen. Under undersökningsperioden var gruppen helt befriad från betalning av hyra för två tomter. Grunderna för befrielsen är dekret nr 121/2010/ND-CP och dekret nr 142/2005/ND-CP. Gruppen betalade inte heller hyra för en tredje tomt, eftersom ett administrativt förfarande för begäran om befrielse pågår. De befriade hyresnivåerna ligger långt under de nivåer som betalas av gruppen för andra liknande tomter som ligger nära industrizonen och verkar ligga långt under de vanliga prisnivåerna för mark i regionen.
- (252) VNC fick inte fullständig befrielse för markanvändningsrättigheter, men det var uppenbart att de fick en förmån under undersökningsperioden. VNC hyr tre tomter i andra hand från ett företag som delvis ägs av staten. Fastän Vietnams myndigheter hävdade att detta är transaktioner mellan privata parter strider upplysningarna i akten mot detta påstående. I VNC:s investeringslicens anges hyran av tomten som en förmån. I licensen förpliktigar Quang Ninhs folkkommitté VNC att hyra marken från detta företag. Enligt det ursprungliga kontraktet mellan det företag som delvis ägs av staten som hyr ut tomten till VNC och den lokala markmyndigheten är efterföljande överföring av marken endast möjlig på vissa villkor som fastställs av den lokala markmyndigheten. Detta visar att staten är inblandad i överföringen av marken mellan de två parterna.
- (253) Kommissionen jämförde de låga markpriserna med anknytning till överföringar i industrizonerna med ett riktpreis för liknande mark för att bedöma förmånen. Resultaten tydde på att marknaden för mark i Vietnam tycks regleras och snedvridas genom statens inblandning, eftersom det förekommer befrielse eller förmånlig ersättning för markanvändningsrättigheterna i vissa industrizoner och gynnade affärssektorer. I just detta fall upptäckte kommissionen en överföring av markanvändningsrättigheter som var tillräckligt tillförlitlig, eftersom den berörda marken inte ligger i någon gynnad zon och eftersom det berörda företaget varken är aktivt i en sektor som har med polyesterapelfiber att göra eller uppmuntras enligt någon regeringsstrategi. Priserna inom ramen för överföringen används som ett riktvärde för bedömningen av förmånen, utan att detta påverkar eventuella slutsatser gällande den övergripande marknadssituationen för mark i Vietnam.

- (254) Förmånen för detta system låg på mellan 0,17 % och 0,37 %.

3.3.5 Program för befrielse från eller nedsättning av direkta skatter

- (255) Båda de samarbetsvilliga exporterade tillverkarna drog nytta av flera direkta skattelättnader baserade på de befrielser som förtecknas i deras investeringslicenser. Den rättsliga grunden för dessa befrielser är dekret nr 164/2003/ND-CP, ersatt av dekret nr 124/2008/ND-CP och 122/2011/ND-CP, cirkulär 140/2012, dekret nr 164-/2003/ND-CP, som ändrats och kompletterats genom dekret nr 152/2014/ND-CP om tull- och momsbefrielse för import av maskiner.
- (256) Enligt ovannämnda lagstiftning är direkta skattebefrielser och -nedsättningar bl.a. tillgängliga för företag i specifika industrizoner/-parker, företag som anställer ett stort antal anställda och företag som verkar inom vissa ekonomiska sektorer.

- (257) Subventionsbeloppet beräknas utifrån den förmån som beviljats mottagarna under undersökningsperioden. Mottagarens förmån anses vara den sammanlagda skatt som ska betalas på inkomster som beskattas enligt normal skattesats, efter avdrag av det som betalades med den minskade förmånliga skattesatsen eller det helt befriade skattebeloppet. De belopp som betraktas som en subvention grundas på de senaste årliga skatteåterbäringarna. Subventionen tilldelades på basis av hela företaget och uttrycktes som andel av cif-omsättningen för unionsexport.
- (258) Förmånen för detta system låg på mellan 0,11 % och 0,36 %.

3.3.6 Importtullbefrielse för importerat råmaterial

- (259) Båda de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna beviljades befrielse från betalning av tull på importerat råmaterial under undersökningsperioden. Den rättsliga grunden för denna befrielse är lagen om import- och exporttull nr 45/2005/QH11, som genomförs genom dekret nr 87/2010/ND-CP. Reglerna för inspektions- och övervakningssystemen och inspektions- och övervakningsförfarandena fastställs i cirkulär 194/2010TT.
- (260) Vietnams myndigheter rapporterade i sitt svar på frågeformuläret att de har ett restitutions-/suspensionssystem. Enligt lagstiftningen tillämpas befrielsen på importerade råmaterial som förbrukas vid tillverkningen av de exporterade produkterna. Tullavgifterna kan betalas tillbaka i förhållande till hur mycket importerat råmaterial som används i den exporterade slutprodukten.
- (261) Man fann att ingen av de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna fick några ekonomiska förmåner genom detta system under undersökningsperioden. Fastän de befriades från betalning av importtull på råmaterial fann man ingen alltför stor avskrivning under undersökningsperioden. Bägge företagen hade en relativt liten inhemsk försäljning av den berörda produkten. Dessutom anskaffade de en betydande andel av det huvudsakliga råmaterialet inom landet, eftersom de volymer som de importerade för tillverkningen av den berörda exporterade produkten var otillräckliga.
- (262) Mot denna bakgrund ansågs det inte vara nödvändigt att dra någon slutsats om huruvida det rapporterade tullrestitutionssystemet överensstämmer med Världshandelsorganisationens regler och med artiklarna i bilagorna II och III i grundförordningen.
- (263) Efter meddelandet av uppgifter höll de vietnamesiska myndigheterna med om kommissionens slutsatser om detta program. De vill emellertid också påpeka att det vietnamesiska restitutionssystemet är helt i linje med reglerna i bilagorna II och III till grundförordningen, trots avsaknaden av slutsatser om denna fråga. Kommissionen noterar de vietnamesiska myndigheternas ståndpunkt. Med tanke på att de förmåner som beviljas de vietnamesiska exporterande tillverkarna understiger tröskelvärdet framhåller kommissionen dock åter att det för syftet med denna undersökning inte är nödvändigt att undersöka huruvida restitutionssystemet uppfyller reglerna i bilagorna II och III till grundförordningen, vilket förklaras i skälen 231–232.

3.3.7 Importtullbefrielse för importerade maskiner

- (264) Båda de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna beviljades befrielse från betalning av tull och moms för importerade maskiner under undersökningsperioden. Den rättsliga grunden för denna befrielse är lagen om import- och exporttull nr 45/2005/QH11, som genomförs genom dekret nr 87/2010/ND-CP. Reglerna för inspektions- och övervakningssystemen och inspektions- och övervakningsförfarandena fastställs i regeringsdekret nr 154/2005/N-CP, cirkulär 194/2010TT och cirkulär 117/2011.
- (265) Företagen ombads rapportera om sin maskinimport under en 10-årsperiod. Det var tydligt att de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna fick förmåner till följd av detta system, men förmånerna var inte särskilt stora. Detta beror på att företagens import av maskiner inte var betydande jämfört med omsättningen för EU-försäljningen av polyesterstapelfibrer. Eventuella förmåner försvagades också av det faktum att maskinerna skrevs av över ett antal år (vanligtvis tio) och förmånen under undersökningsperioden minskade därmed i motsvarande grad.
- (266) Förmånen för detta system låg på mellan 0,08 % och 0,1 %.

3.3.8 Subventionernas storlek

- (267) För de vietnamesiska exporterande tillverkarna varierar subventionernas storlek enligt bestämmelserna i den grundläggande antisubventionsförordningen, uttryckta som andel av värdet, mellan 0,6 % och 2,31 %. Subventionsmarginalen för hela landet är det vägda genomsnittet av de två marginalerna ovan, dvs. 1,25 %. Den subvention som beskrivs ovan tilldelades på basis av hela företaget och uttrycktes som andel av cif-omsättningen för unionsexport.

- (268) Efter meddelandet av uppgifter påpekade klaganden att det var oklart hur kommissionen beräknade intervallet för subventionsmarginalen och varför kommissionen inte hade använt sig av den högre av dessa marginaler, vilket skulle ha överskridit miniminivån. Som kommissionen har förklarat i föregående skäl varierar intervallet för de totala sammanlagda subventionerna för de samarbetande exporterande tillverkarna i Vietnam, uttryckt som andel av värdet, mellan 0,6 % som minst och 2,31 % som mest. Beräkningen av det viktade genomsnittet för dessa marginaler leder dock till ett landsspecifikt genomsnitt för subventionsmarginalen på 1,25 %, vilket underskrider tröskelvärdet. Detta är den metod som alltid används för att beräkna det landsspecifika genomsnittet för subventionsmarginalen i enlighet med de relevanta reglerna i grundförordningen.

3.3.9 Slutsatser om Vietnam

- (269) Subventionsnivån för hela Vietnam var 1,25 %. Eftersom denna nivå är försumbar konstateras det i enlighet med artikel 14.3 i grundförordningen att undersökningen bör avslutas beträffande import från Vietnam.

4. SKADA

4.1 DEFINITION AV UNIONSINDUSTRI OCH UNIONSTILLVERKNINGEN

- (270) Den likadana produkten tillverkades av 18 unionstillverkare under undersökningsperioden. De utgör unionsindustrin i den mening som avses i artikel 4.1 i grundförordningen.
- (271) Unionens sammanlagda tillverkning uppgick till omkring 401 000 ton under undersökningsperioden. Kommissionen fastställde mängden på grundval av all tillgänglig information beträffande unionsindustrin, t.ex. kontrollerad produktion för de samarbetsvilliga unionstillverkare som ingick i stickprovet samt uppgifter som tillhandahölls av klaganden. De fyra unionstillverkare som ingick i stickprovet stod för 54 % av den totala försäljningen i unionen av den likadana produkten (se skäl 10).

4.2 FÖRBRUKNING I UNIONEN

- (272) Kommissionen fastställde förbrukningen i unionen på grundval av unionsindustrins försäljningsvolym på unionsmarknaden enligt de uppgifter som tillhandahölls av klaganden och import från tredjeländer baserat på uppgifter från Eurostat.
- (273) Förbrukningen i unionen utvecklades på följande sätt:

Tabell 2

Förbrukning i unionen (ton)

	2010	2011	2012	Undersökningsperioden
Total förbrukning i unionen	838 397	869 025	837 066	890 992
Index	100	104	100	106

Källa: Klagomålet, Eurostat.

- (274) Förbrukningen i unionen nådde sin högsta nivå under 2011 p.g.a. höjningen av priset på bomull som en följd av problemen i samband med bomullsskörden under 2010. Efterfrågan på polyesterstapelfibrer, som en ersättningsvara för bomull, ökade till följd av detta men sjönk igen året efter. Under undersökningsperioden ökade förbrukningen i unionen med 6 %.

4.3 IMPORT FRÅN DE BERÖRDA LÄNDERNA

4.3.1 Sammantagen bedömning av verkningarna av importen från de berörda länderna

- (275) Kommissionen undersökte om importen av polyesterstapelfibrer med ursprung i de berörda länderna borde bedömas sammantaget i enlighet med artikel 8.3 i grundförordningen.

- (276) Den subventionsmarginal som fastställdes beträffande import från Folkrepubliken Kina och Vietnam var lägre än det tröskelvärde som fastställs i artikel 8.3 a i grundförordningen.
- (277) Därför är inte villkoren för en sammantagen bedömning uppfyllda, och orsaksanalysen är därmed begränsad i fråga om verkningarna av importen från Indien.

4.3.2 Volym och marknadsandel för importen från Indien

- (278) Kommissionen fastställde importvolymen med uppgifter från Eurostat. Importens marknadsandel fastställdes på basis av importvolymen från Indien som en del av den sammanlagda förbrukningen i unionen (den senare fastställs av all unionsförsäljning av unionstillverkare plus all import av polyesterstapelfibrer till unionen).
- (279) Importen till unionen från Indien utvecklades enligt följande:

Tabell 3

Importvolym (ton) och marknadsandel

	2010	2011	2012	Undersökningsperioden
Importvolym från Indien (ton)	51 258	59 161	63 191	60 852
Index	100	115	123	119
Marknadsandel	6,1 %	6,8 %	7,5 %	6,8 %
Index	100	111	123	112

Källa: Eurostat.

- (280) Sammantaget var importen från Indien ganska stabil och stod för en unionsmarknadsandel på mellan 6 % och 7,5 % under skadeundersökningsperioden.

4.3.3 Priser på importen från Indien och prisunderskridande

- (281) Kommissionen fastställde importpriserna på grundval av Eurostats statistik och kontrollerade uppgifter från samarbetsvilliga exportörer. Prisunderskridandet för importen fastställdes på grundval av kontrollerade uppgifter som tillhandahållits av samarbetsvilliga exportörer och samarbetsvilliga unionstillverkare.
- (282) Det genomsnittliga priset för importen till unionen från Indien utvecklades på följande sätt:

Tabell 4

Importpriser (euro/ton)

	2010	2011	2012	Undersökningsperioden
Indien	1 025	1 368	1 239	1 212
Index	100	134	121	118

Källa: Eurostat och kontrollerade uppgifter från samarbetsvilliga exportörer.

- (283) En prisökning för polyesterstapelfibrer iaktogs 2011, vilket är det år då den tidigare nämnda bomullskrisen inträffade. Priserna sjönk under efterföljande år men var fortsatt högre än 2010. Under undersökningsperioden var priset 18 % högre än priset för polyesterstapelfibrer under 2010.

- (284) Kommissionen fastställde prisunderskridandet under undersökningsperioden genom att jämföra det vägda genomsnittet för importpriserna per produkttyp för import från de samarbetsvilliga indiska tillverkare som ingick i stickprovet till den första oberoende kunden på unionsmarknaden, med lämpliga justeringar för importtull och kostnader efter import och de vägda genomsnittliga försäljningspriser som debiteras icke-närstående kunder på unionsmarknaden för samma produkttyper för de unionstillverkare som ingick i stickprovet, justerat till nivån fritt fabrik.
- (285) Prisjämförelsen gjordes för varje enskild produkttyp för transaktioner i samma handelsled, efter justering av priserna där detta var nödvändigt, och efter avräkning av rabatter och avdrag. Resultatet av jämförelsen uttrycktes som andel av unionsindustrins omsättning under undersökningsperioden. Det visade en vägd genomsnittlig underskridandemarginal på mellan 4,1 % och 43,7 % för importen från Indien till unionsmarknaden.

4.4 UNIONSINDUSTRINS EKONOMISKA SITUATION

4.4.1 Allmänna anmärkningar

- (286) I enlighet med artikel 8.4 i grundförordningen omfattade granskningen av den subventionerade importens inverkan på unionsindustrin en bedömning av alla ekonomiska faktorer som var av betydelse för unionsindustrins tillstånd under skadeundersökningsperioden.
- (287) Som nämndes i skäl 10 användes ett stickprovsförfarande för fastställandet av den eventuella skada som unionsindustrin lidit.
- (288) För skadeanalysen skiljde kommissionen mellan makroekonomiska och mikroekonomiska indikatorer. Kommissionen bedömde de makroekonomiska indikatorerna på grundval av uppgifter i klagomålet, ytterligare upplysningar som tillhandahållits av klaganden under förfarandets gång och Eurostat. Dessa uppgifter gällde alla unionstillverkare. Kommissionen bedömde de mikroekonomiska indikatorerna på grundval av vederbörligen kontrollerade uppgifter i svaren på frågeformulären från de unionstillverkare som ingick i stickprovet. Båda uppgiftsuppsättningarna var representativa för unionsindustrins ekonomiska situation.
- (289) De makroekonomiska indikatorerna är produktion, produktionskapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym, marknadsandel, tillväxt, sysselsättning och produktivitet.
- (290) De mikroekonomiska indikatorerna är genomsnittspriser per enhet, enhetskostnad, arbetskraftskostnader, lager, lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga.

4.4.2 Makroekonomiska indikatorer

4.4.2.1 Tillverkning, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

- (291) Den totala tillverkningen och produktionskapaciteten och det totala kapacitetsutnyttjandet i unionen utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 5

Tillverkning, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

	2010	2011	2012	Undersökningsperioden
Produktionsvolym (ton)	362 195	355 240	361 159	401 119
Index	100	98	100	111
Produktionskapacitet (ton)	492 059	451 310	468 115	466 744
Index	100	92	95	95

	2010	2011	2012	Undersökningsperioden
Kapacitetsutnyttjande	73,6 %	78,7 %	77,2 %	85,9 %
Index	100	107	105	117

Källa: Klaganden (CIRFS).

- (292) Produktionsvolymen ökade med 11 % under skadeundersökningsperioden. Denna ökning skedde enbart under undersökningsperioden (som omfattar de 12 senaste månaderna av skadeundersökningsperioden). Under den del av skadeundersökningsperioden som föregår undersökningsperioden (dvs. 2011 och 2012) sjönk eller stagnerade unionsindustrins produktionsvolym.
- (293) Tvärtom gick produktionskapaciteten ned, med en minskning på 5 % under undersökningsperioden. Tillsammans med den uppåtgående trenden för produktionsvolym (se skäl 292) ökade kapacitetsutnyttjandet med 17 %. Observera att kapacitetsutnyttjandet under 2010, vilket används som en grund för trendanalysen, var lågt för en kapitalintensiv industri som industrin för polyesterstapelfibrer och under undersökningsperioden var kapacitetsutnyttjandet 85,9 %.

4.4.2.2 Försäljningsvolym och marknadsandel

- (294) Unionsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 6

Försäljningsvolym och marknadsandel

	2010	2011	2012	Undersökningsperioden
Sammanlagd försäljningsvolym på unionsmarknaden (ton)	379 840	366 341	344 134	358 130
Index	100	96	91	94
Marknadsandel	45,3 %	42,2 %	41,1 %	40,2 %
Index	100	93	91	89

Källa: Eurostat, klaganden (CIRFS).

- (295) Försäljningsvolymen på unionsmarknaden minskade under 2011 och 2012, men upplevde en liten återhämtning under undersökningsperioden. En sammantagen minskning på 6 % iaktogs dock i förhållande till försäljningsvolymerna under 2010.
- (296) Unionsindustrins marknadsandel minskade avsevärt under hela skadeundersökningsperioden. Den största minskningen av marknadsandelar skedde 2011, men den nedåtgående trenden fortsatte under 2012 och undersökningsperioden och ledde till en sammantagen förlust av marknadsandelar under skadeundersökningsperioden på 11 %.

4.4.2.3 Tillväxt

- (297) Trots den måttliga förbrukningstillväxten i unionen under skadeundersökningsperioden (plus 6 %) och ökningen i fråga om produktionsvolym för unionstillverkarna (plus 11 %) minskade unionstillverkarnas försäljning med 6 %.

4.4.2.4 Sysselsättning och produktivitet

(298) Sysselsättningen och produktiviteten utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 7

Sysselsättning och produktivitet

	2010	2011	2012	Undersökningsperioden
Antal anställda	1 914	1 935	2 000	2 036
Index	100	101	105	106
Produktivitet (ton/ anställd)	189,3	183,6	180,6	197,0
Index	100	97	95	104

Källa: Klaganden (CIRFS).

(299) Antalet anställda ökade stadigt under skadeundersökningsperioden, vilket ledde till en ökning på 6 %, tillsammans med den ökning av produktionen som tas upp i skäl 292.

(300) Produktiviteten minskade under 2011 och 2012 eftersom antalet anställda ökade medan produktionsvolymen stagnerade under de åren. Sammantaget skedde en ökning på 4 % under skadeundersökningsperioden.

4.4.3 Mikroekonomiska indikatorer

4.4.3.1 Priser och faktorer som påverkar priserna

(301) De utvalda unionstillverkarnas genomsnittliga försäljningspris per enhet till icke-närstående kunder i unionen utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 8

Försäljningspriser i unionen

	2010	2011	2012	Undersökningsperioden
Genomsnittligt försäljningspris per enhet i unionen på den sammanlagda marknaden (euro/ton)	1 283	1 608	1 509	1 489
Index	100	125	118	116
Produktionskostnad per enhet (euro/ton)	1 453	1 666	1 629	1 542
Index	100	115	112	106

Källa: Kontrollerade uppgifter från de unionstillverkare som ingick i stickprovet.

(302) Den största ökningen i försäljningspriser i unionen iaktogs 2011, när polyesterstapelfibrer såldes för 25 % mer än det genomsnittliga försäljningspriset för 2010. Detta berodde på bomullskrisen under 2011, när efterfrågan på polyesterstapelfibrer steg som en ersättningsvara för bomull, som det rådde brist på p.g.a. 2010 års dåliga skörd. Unionens försäljningspriser ökade generellt med 16 % under skadeundersökningsperioden.

- (303) Produktionskostnaden per enhet ökade också under skadeundersökningsperioden med en höjdpunkt på 15 % år 2011 till följd av de ökade bensinpriserna under det året, vilket är en stor kostnadsdrivare. Den sammanlagda ökningen av produktionskostnaden per enhet var 6 % under skadeundersökningsperioden.

4.4.3.2 Lönekostnader

- (304) De utvalda unionstillverkarnas genomsnittliga lönekostnader utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 9

Genomsnittliga lönekostnader per anställd

	2010	2011	2012	Undersökningsperioden
Genomsnittliga lönekostnader per anställd (euro)	31 561	31 080	31 661	32 356
Index	100	98	100	103

Källa: Kontrollerade uppgifter från de unionstillverkare som ingick i stickprovet.

- (305) De genomsnittliga lönekostnaderna per anställd sjönk först under 2011 och ökade sedan långsamt under åren efter. Under skadeundersökningsperioden ökade kostnaderna med 3 %.

4.4.3.3 Lager

- (306) De genomsnittliga lagernivåerna för de utvalda unionstillverkarna utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 10

Lager

	2010	2011	2012	Undersökningsperioden
Utgående lager (ton)	15 731	16 400	15 731	19 108
Index	100	104	96	121
Utgående lager som andel av produktionen	7,3 %	7,8 %	7,1 %	8,8 %
Index	100	107	97	120

Källa: Kontrollerade uppgifter från de unionstillverkare som ingick i stickprovet.

- (307) Det utgående lagret ökade, med undantag för 2012, och resulterade i en total ökning på 21 % under undersökningsperioden. Detta motsvarar ökningen i produktionsvolym (en total ökning på 11 %), medan försäljningsvolymen sjönk under skadeundersökningsperioden (en total minskning på 6 %). Dessa trender återspeglades även i de utgående lagren som andel av produktionen.

4.4.3.4 Lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalansaffningsförmåga

- (308) Lönsamheten, kassaflödet, investeringarna och räntabiliteten för de utvalda unionstillverkarna utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 11

Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet

	2010	2011	2012	Undersökningsperioden
Lönsamhet vid försäljning i unionen till icke-närstående kunder (% av omsättningen)	– 5,4 %	1,0 %	– 0,8 %	0,3 %
Index	– 100	18	– 14	5
Kassaflöde (euro)	– 12 068 770	12 017 353	13 048 405	10 725 084
Index	– 100	100	108	89
Investeringar (euro)	5 240 603	7 671 607	4 488 296	4 145 991
Index	100	146	86	79
Räntabilitet	– 25,1 %	5,5 %	– 4,5 %	1,5 %
Index	– 100	22	– 18	6

Källa: Kontrollerade uppgifter från de unionstillverkare som ingick i stickprovet.

- (309) Kommissionen fastställde lönsamheten för de utvalda unionstillverkarna genom att uttrycka nettovinsten före skatt på försäljningen av den likadana produkten till icke-närstående kunder i unionen som andel av omsättningen av sådan försäljning. Lönsamhetsmarginalerna varierade under skadeundersökningsperioden. Lönsamheten förbättrades generellt sett genom att gå från betydande förluster under 2010 till nollresultat under undersökningsperioden.
- (310) Nettokassaflödet är unionstillverkarnas förmåga att själva finansiera sina verksamheter. Trenden för nettokassaflöden utvecklades positivt under skadeundersökningsperioden.
- (311) Investeringarna nådde sin högsta nivå under 2011 med en ökning på 46 % jämfört med de investeringar som gjordes under 2010, men följde en nedåtgående trend under de efterföljande åren. Investeringarna minskade med 21 % under skadeundersökningsperioden.
- (312) Räntabiliteten är vinsten som andel av det bokförda nettovärdet av investeringarna. Den utvecklades positivt under skadeundersökningsperioden.
- (313) Ingen av de unionstillverkare som ingick i stickprovet uppgav sig ha haft svårt att anskaffa kapital under skadeundersökningsperioden.

4.4.4 Slutsats om skadan

- (314) Importen från Indien förblev stabil (och stod för en unionsmarknadsandel på mellan 6 % och 7 % under skadeundersökningsperioden). Underskridandet var stort (upp till 43,7 %).
- (315) De flesta skadeindikatorer förbättrades. Unionstillverkarnas lönsamhet gick upp med nästan 6 procentenheter, men den genomsnittliga lönsamhetsmarginalen låg fortfarande på en otillfredsställande nollresultatsnivå på 0,3 % under undersökningsperioden. Kapacitetsutnyttjandet ökade från 74 % till 86 %. Detta berodde dock på en ökning av unionens produktionsvolym och en minskning av unionskapaciteten. De genomsnittliga försäljningspriserna i unionen nådde sin höjdpunkt under 2011, vilken orsakades av den betydande höjningen av bomulls- och bensinpriserna. Unionens genomsnittliga försäljningspriser ökade totalt sett med 16 % under skadeundersökningsperioden. Även räntabiliteten och kassaflödet utvecklades positivt, och sysselsättningen ökade också under skadeundersökningsperioden. Tecken på återhämtning noterades därmed i en fortsatt skadlig situation.
- (316) Följande skadeindikatorer utvecklades negativt under skadeundersökningsperioden: Unionstillverkarnas marknadsandel i unionen sjönk från 45,3 % till 40,2 % när försäljningsvolymen på unionsmarknaden gick ned med 6 %. Investeringsnivån sjönk totalt sett, med undantag för 2011. Kapaciteten sjönk med 5 % under skadeundersökningsperioden (se skäl 293).
- (317) Sammantaget kan situationen för unionsindustrin beskrivas som skadlig, även om den tydligt har förbättrats under de senaste åren. Mot bakgrund av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att unionsindustrin lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 8.4 i grundförordningen.
- (318) Klaganden menade, som en synpunkt på meddelandet av uppgifter, att det faktum att den indiska andelen av unionsmarknaden är stabil skulle bero på väsentlig subventionering. Kommissionen upptäckte faktiskt utjämningsbara subventioner (se skäl 229), men något orsakssamband kunde inte fastställas mellan dem och den skadliga situationen inom unionsindustrin (se skälen 319–323).

5. ORSAKSSAMBAND

- (319) I enlighet med artikel 8.5 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida den subventionerade importen från Indien vållade unionsindustrin väsentlig skada. I enlighet med artikel 8.6 i grundförordningen undersökte kommissionen även huruvida andra kända faktorer samtidigt kunde ha skadat unionsindustrin. Kommissionen säkerställde att eventuell skada som orsakats av andra faktorer än den subventionerade importen från Indien inte tillskrevs den subventionerade importen. Dessa faktorer är import från andra tredjeländer, unionsindustrins exportresultat och förbrukning.

5.1 VERKNINGARNA AV DEN SUBVENTIONERADE IMPORTEN

- (320) Med hänsyn till resultaten gällande subventionering som understiger tröskelvärdet för Kina och Vietnam (se skälen 76 och 231) uppfylls inte villkoren för en sammantagen bedömning. Orsaksanalysen rör därför enbart verkningarna av importen från Indien.
- (321) Under skadeundersökningsperioden sjönk unionsindustrins marknadsandel från 45,3 % till 40,2 %, medan marknadsandelen för den indiska importen förblev ganska stabil på 6–7 %. Förbrukningen ökade med 6 % under skadeundersökningsperioden. Unionsindustrin kunde därmed inte dra nytta av denna tillväxt genom att öka sin marknadsandel, men detta kan rimligtvis inte tillskrivas den indiska marknadsandelen eftersom den var konstant.
- (322) De genomsnittliga Eurostatpriserna för polyesterstapelfibrer från Indien var lägre än de genomsnittliga priserna för polyesterstapelfibrer från de flesta andra länder, men det är viktigt att observera att det finns stora skillnader mellan kvaliteter och produkttyper. Hur som helst visade exakta jämförelser mellan varje typ på ett väsentligt underskridande beträffande importen från Indien.
- (323) Trots det väsentliga underskridandet kan inte slutsatsen dras att den indiska importen har orsakat skadan. Minskningen av unionsindustrins marknadsandel (minus 5,1 procentenheter) kan inte tillskrivas utvecklingen av de indiska importvolymerna eftersom landets marknadsandel förblev relativt stabil (upp med endast 0,7 procentenheter under skadeundersökningsperioden). Dessutom har de genomsnittliga priserna för importen från Indien ökat med 18 % under skadeundersökningsperioden. Priserna för den indiska importen verkar inte ha lett till en prissänkning, eftersom unionsindustrins finansiella situation har förbättrats avsevärt under skadeundersökningsperioden, trots att den fortfarande var skadlig under undersökningsperioden.

5.2 INVERKAN AV ANDRA FAKTORER

5.2.1 Import från tredjeländer

(324) Importvolymen från tredjeländer utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 12

Import från tredjeländer

Land		2010	2011	2012	Undersöknings- perioden
Sydkorea	Volym (ton)	129 918	165 365	163 540	181 540
	Index	100	127	126	140
	Marknadsandel	15,5 %	19,0 %	19,5 %	20,4 %
	Index	100	123	126	131
	Genomsnittligt pris (euro/ton)	1 116	1 367	1 361	1 300
	Index	100	123	122	116
Taiwan	Volym (ton)	121 656	108 645	100 072	92 423
	Index	100	89	82	76
	Marknadsandel	14,5 %	12,5 %	12,0 %	10,4 %
	Index	100	86	82	71
	Genomsnittligt pris (euro/ton)	1 131	1 416	1 383	1 369
	Index	100	125	122	121
Kina	Volym (ton)	5 198	8 980	23 209	44 651
	Index	100	173	446	859
	Marknadsandel	0,6 %	1,0 %	2,8 %	5,0 %
	Index	100	167	447	808
	Genomsnittligt pris (euro/ton)	1 065	1 279	1 265	1 209
	Index	100	120	119	113
Turkiet	Volym (ton)	32 921	29 969	34 303	36 908
	Index	100	91	104	112
	Marknadsandel	3,9 %	3,4 %	4,1 %	4,1 %
	Index	100	88	104	105

Land		2010	2011	2012	Undersöknings- perioden
	Genomsnittligt pris (euro/ ton)	1 133	1 466	1 383	1 382
	Index	100	129	122	122
Vietnam	Volym (ton)	24 884	25 487	26 410	29 717
	Index	100	102	106	119
	Marknadsandel	3,0 %	2,9 %	3,2 %	3,3 %
	Index	100	99	106	112
	Genomsnittligt pris (euro/ ton)	978	1 182	1 175	1 096
	Index	100	121	120	112
Indonesien	Volym (ton)	25 902	30 285	24 032	24 699
	Index	100	117	93	95
	Marknadsandel	3,1 %	3,5 %	2,9 %	2,8 %
	Index	100	113	93	90
	Genomsnittspris	1 055	1 329	1 267	1 167
	Index	100	126	120	111
Thailand	Volym (ton)	17 548	23 510	17 103	18 952
	Index	100	134	97	108
	Marknadsandel	2,1 %	2,7 %	2,0 %	2,1 %
	Index	100	129	98	102
	Genomsnittligt pris (euro/ ton)	1 140	1 449	1 310	1 298
	Index	100	127	115	114
Övrig import	Volym (ton)	49 272	51 282	41 074	43 120
	Index	100	104	83	88
	Marknadsandel	5,9 %	5,9 %	4,9 %	4,8 %
	Index	100	100	83	82
	Genomsnittligt pris (euro/ ton)	1 323	1 681	1 603	1 532
	Index	100	127	121	116

Källa: Eurostat.

- (325) Den största importandelen (181 540 ton, vilket utgör en marknadsandel på 20,4 %, under undersökningsperioden) står Sydkorea för, vars marknadsandel ökade med 4,9 procentenheter under skadeundersökningsperioden. Taiwan är den näst största exportören till unionen. Fastän importen från Taiwan under skadeundersökningsperioden minskade (minus 4,1 procentenheter) var Taiwans marknadsandel fortfarande 10,4 % under undersökningsperioden. Den fjärde största på listan över exportörer (efter Indien, som är den tredje största) är Kina, vars marknadsandel ökade med 4,4 procentenheter till en nivå på 5 %. Importen från andra tredjeländer är mindre än importen från Indien, men stora mängder polyesterstapelfibrer importeras även från Turkiet, Vietnam, Indonesien och Thailand (alla fyra med relativt stabila marknadsandelar). Tillsammans står importen från Turkiet, Vietnam, Indonesien och Thailand för en marknadsandel på omkring 12 % (12,4 % under undersökningsperioden).
- (326) Det är värt att notera den ökande importen från i synnerhet Sydkorea. Den sydkoreanska importen var under undersökningsperioden tre gånger större än den indiska importvolymen. Den ökade med 40 % under skadeundersökningsperioden och landets marknadsandel ökade med 4,9 procentenheter till 20,4 %. Importen från Kina ökade också kraftigt med mer än 700 % i volym eller 4,4 procentenheter i marknadsandelar. Importen från Kina underskred också markant unionsindustrins priser.
- (327) Mot denna bakgrund dras slutsatsen att om den skadliga situationen för unionsindustrin har varit ett resultat av import, så beror detta snarare på import från andra källor än Indien.
- (328) Efter meddelandet av uppgifter anmärkte klaganden på att kommissionen inte undersökte Kinas och Vietnams exportpriser närmare. Det erinras om att subventionsnivåer som understeg tröskelvärdet upptäcktes för både Kina och Vietnam. Kommissionen bedömde därför exportpriserna för dessa två länder i sin analys av orsakssambandet gällande verkningarna av andra faktorer, och gjorde inte någon samlad bedömning av importen från samtliga tre länder som berördes av förfarandet, eftersom det slogs fast att de subventioner som upptäcktes i Kina och Vietnam understeg tröskelvärdet, vilket förklaras i skälen 275–277.
- (329) Klaganden lämnade synpunkter på det genomsnittliga priset på importen från Sydkorea liksom på den (knappa) ökningen av deras volym mellan 2011 och 2012. Med tanke på den totala ökningen av både den sydkoreanska importens volym och marknadsandel under skadeperioden och på att dess genomsnittliga priser är lägre än unionsindustrins genomsnittliga försäljningspriser står kommissionen fast vid att den sydkoreanska importen är en relevant annan faktor i analysen av orsakssambandet.
- (330) Klaganden hänvisade också till de genomsnittliga importpriserna för de tre länder som inledningsvis omfattades av detta förfarande och för Sydkorea och Taiwan för perioden mellan januari och juli 2014. Detta motsvarar dock inte skadeundersökningsperioden, som sträcker sig från 2010 fram till slutet på undersökningsperioden. Denna synpunkt avvisas därför.

5.2.2 Unionsindustrins exportresultat

- (331) Volymen och det genomsnittliga värdet på unionsindustrins export utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 13

Unionstillverkarnas exportresultat

	2010	2011	2012	Undersökningsperioden
Exportvolym (ton)	31 158	32 204	41 279	36 149
Index	100	103	132	116
Genomsnittligt pris (euro/ton)	1 760	1 945	1 924	1 962
Index	100	111	109	112

Källa:

Volym: Klaganden (CIRFS).

Värde: Kontrollerade uppgifter från de unionstillverkare som ingick i stickprovet.

- (332) Unionsindustrin säljer främst specialprodukter utanför EU, vilket förklarar det högre genomsnittliga försäljningspriset på de marknaderna.
- (333) Exportvolymen för unionstillverkarna i stickprovet ökade med nästan 30 % under skadeundersökningsperioden, med en höjdpunkt under 2012. De genomsnittliga försäljningspriserna steg under 2011 och stannade sedan på en stabil nivå fram till undersökningsperioden.
- (334) Trots det goda exportresultatet för unionstillverkarna i stickprovet var de absoluta exporterade volymerna relativt små jämfört med de försäljningsvolymerna som såldes i unionen. Deras verkningar var därför inte tillräckliga för att kompensera för den svåra och skadliga situationen på unionens inhemska marknad.

5.2.3 Förbrukning

- (335) Unionsmarknaden för polyesterstapelfibrer var 838 397 ton under 2010 och uppnådde 890 992 ton under undersökningsperioden. Detta innebär en marknadstillväxt på 6 % under skadeundersökningsperioden. Med andra ord förekom ingen minskning av efterfrågan som kunde ha bidragit till den skadliga situationen inom unionsindustrin.

5.2.4 Ekonomisk kris

- (336) En användarorganisation, handelskammaren i ett av de berörda länderna och en myndighet menade att skadan orsakades av den ekonomiska krisen. Detta argument håller inte eftersom unionsmarknaden för polyesterstapelfibrer ökade med 6 % och de genomsnittliga försäljningspriserna i unionen också ökade med 16 %.
- (337) Handelskammaren påpekade också att efterfrågan på specialpolyesterstapelfibrer sjönk p.g.a. den ekonomiska krisen, medan efterfrågan på polyesterstapelfibrer som handelsvara ökade. Det erinras om att specialpolyesterstapelfibrer och polyesterstapelfibrer som handelsvara har samma fysikaliska och kemiska egenskaper och att deras slutanvändning i princip är densamma. Alla produkttyper är visserligen inte utbytbara, men tidigare undersökningar och den nuvarande undersökningen visar att det åtminstone föreligger en delvis utbytbart och överlappande användning för de olika produkttyperna. Därför avvisas detta argument.

5.2.5 Högt kapacitetsutnyttjande

- (338) En myndighet hävdade att skada, i form av förlust av marknadsandelar, inte kunde ha orsakats av subventionerad import med tanke på unionsindustrins höga kapacitetsutnyttjande. Unionsindustrins kapacitetsutnyttjande gick faktiskt upp under skadeundersökningsperioden, men det kom aldrig ens nära gränserna för den tillgängliga kapaciteten. Vid sin högsta nivå, vilken nåddes under undersökningsperioden, var kapacitetsutnyttjandet 85,9 %. Detta lämnar tillräcklig marginal för att öka produktionen ytterligare. Eftersom unionstillverkarnas försäljningsvolym i unionen inte följde den uppåtgående förbrukningstrenden anses dock ändå förlusten av marknadsandelar vara en av indikatorerna för den skadliga situationen inom unionsindustrin.

5.3 SLUTSATS OM ORSAKSSAMBANDET

- (339) På grundval av ovanstående anser kommissionen att det inte är möjligt att fastställa ett orsakssamband mellan den skadliga situationen för unionsindustrin och den subventionerade importen från Indien. Denna slutsats baseras först och främst på den relativt låga och endast obetydligt ökande marknadsandelen för importen från Indien (från 6,1 % till 6,8 %) i jämförelse med den mycket större men ändå betydligt minskande marknadsandelen för unionsindustrin (från 45,3 % till 40,2 %). För det andra har importen från vissa andra länder (Sydkorea, Taiwan, Kina) varit mer omfattande och/eller ökat kraftigare, och detta måste därför, om importen har bidragit till den skada som unionsindustrin lidit, tillskrivas importen från de länderna snarare än importen från Indien (se skälen 325–327).
- (340) Det kunde därför inte fastställas något orsakssamband enligt artikel 8.5 och 8.6 i grundförordningen mellan den subventionerade importen från Indien och den väsentliga skada som unionsindustrin lidit.

6. SLUTSATS

- (341) Förfarandet bör därför avslutas eftersom subventionen för Folkrepubliken Kina och Vietnam understeg tröskelvärdet och eftersom det inte förelåg något orsakssamband mellan skada och subvention i fråga om importen från Indien.
- (342) Den kommitté som inrättats genom artikel 25.1 i grundförordningen har inte avgett något yttrande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Härmed avslutas antisubventionsförfarandet beträffande import av syntetstapelfibrer av polyestrar, inte kardade, kammade eller på annat sätt beredda för spinning, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 5503 20 00 och med ursprung i Folkrepubliken Kina, Indien och Vietnam.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 16 december 2014.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande
